

Απρίλιος 2024

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30					

Μάιος 2024

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Ιούνιος 2024

Δ	Τ	Τ	Π	Π	Σ	Κ
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

Δανάη Θεοδωρίδου

Ένα ποστ την ημέρα
μέχρι τις Ευρωεκλογές

ΔΑΝΑΗ ΘΕΟΔΩΡΙΔΟΥ

Ένα ποστ την ημέρα μέχρι τις Ευρωεκλογές

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΜΙΑΣ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΗΣΟΣ - Π.ΚΑΠΟΛΑ
ΣΑΡΡΗ 14, 10553 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ./ΦΑΞ: 210 3250058
EMAIL: INFO@NISSOS.GR
WWW.NISSOS.GR

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΚΔΟΣΕΩΝ: ΠΟΛΑ ΚΑΠΟΛΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΚΟΥΖΕΛΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ, 2025 ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΗΣΟΣ -
Π.ΚΑΠΟΛΑ
ΔΗΜΟΣΙΕΥΘΗΚΕ ΣΕ ΨΗΦΙΑΚΗ ΜΟΡΦΗ ΤΟΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟ ΤΟΥ
2025

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΔΙΟΡΘΩΣΗ: ΕΦΗ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΕΛΕΝΗ ΚΑΡΑΦΥΛΛΗ

ISBN: ISBN:978-960-589-244-9

νήσος

ΑΘΗΝΑ 2025

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

245 μέρες μετά τις Ευρωεκλογές	006	15.5.2024	068
Η πολιτική των σωμάτων και η φάλαινα	014	16.5.2024	070
19.4.2024	016	17.5.2024	072
20.4.2024	018	18.5.2024	074
21.4.2024	020	19.5.2024	076
22.4.2024	022	20.5.2024	078
23.4.2024	024	21.5.2024	080
24.4.2024	026	22.5.2024	082
25.4.2024	028	23.5.2024	084
26.4.2024	030	24.5.2024	086
27.4.2024	032	25.5.2024	088
28.4.2024	034	26.05.2024	090
29.4.2024	036	27.5.2024	092
30.4.2024	038	28.5.2024	094
1.5.2024	040	29.5.2024	096
2.5.2024	042	30.5.2024	098
3.5.2024	044	31.5.2024	100
4.5.2024	046	1.6.2024	102
5.5.2024	048	2.6.2024	104
6.5.2024	050	3.6.2024	106
7.5.2024	052	4.6.2024	108
8.5.2024	054	5.6.2024	110
9.5.2024	056	5.6.2024	112
10.5.2024	058	7.6.2024	114
11.5.2024	060	8.6.2024	116
12.5.2024	062	9.6.2024	118
13.5.2024	064	10.6.2024	120
14.5.2024	066		

245 μέρες μετά τις Ευρωεκλογές

ή

Η προεκλογική καμπάνια ως καλλιτεχνική πρακτική

Δανάη Θεοδωρίδουⁱ

Τον Απρίλιο του 2024, δέχτηκα από τη Νέα Αριστερά την πρόταση να συμμετάσχω με το ψηφοδέλτιό της στις Ευρωεκλογές τον Ιούνιο του ίδιου έτους. Θεωρήθηκε ότι, ως γυναίκα, αριστερή, Ελληνίδα του εξωτερικού, που ασχολείται με τη σχέση τέχνης και πολιτικής, θα μπορούσα να συνεισφέρω θετικά στην πρώτη εκλογική αναμέτρηση του νεοσύστατου τότε κόμματος. Τι σημαίνει η τιμητική αυτή πρόταση για μια πολίτη που δεν ανήκει σε αυτό που ονομάζουμε πολιτική ή κομματική σκηνή μιας χώρας; Τι καλείται να κάνει στο πλαίσιο μιας τέτοιας υποψηφιότητας; Δεν είχα ιδέα.

Αυτό που ήξερα, όμως, ήταν ότι η πρόταση ήρθε ακριβώς τη στιγμή που αναρωτιόμουν ποιο θα έπρεπε να είναι το επόμενο βήμα της δουλειάς που κάνω τα τελευταία χρόνια, ως καλλιτέχνης και ερευνήτρια των παραστατικών τεχνών, πάνω στη σχέση τέχνης και «Πρακτικής της Δημοκρατίας», όπως δηλώνει και ο τίτλος της έρευνάς μου. Μέχρι τώρα έχω ασχοληθεί αποκλειστικά με την πλευρά της δημοκρατίας που ο Καστοριάδης θα ονόμαζε ίσως «θεσμίζουσα», δηλαδή με τον τρόπο που ως πολίτες συμμετέχουμε (ή όχι) σε πρακτικές όπως ο δημόσιος λόγος, η συνέλευση, η διαδήλωση. Στο πλαίσιο αυτό, έχω δημιουργήσει μια σειρά συμμετοχικών πρότζεκτ στα οποία οι κάτοικοι διαφόρων ευρωπαϊκών πόλεων πειραματίστηκαν με τις πρακτικές αυτές. Η ανταλλαγή με τις συμμετέχουσες και τους συμμετέχοντες πρόσφερε ανεκτίμητη γνώση στην έρευνα σχετικά με τον ρόλο του σώματος, των συναισθημάτων και της φαντασίας στην πολιτική, τον τρόπο που δομείται αλλά και παρεμποδίζεται η δημιουργία του «εμείς» σήμερα. Πώς σχετίζεται, όμως, μια τέτοια γνώση με τη «θεσμισμένη» δημοκρατία και τους θεσμούς ενός πολιτικού συστήματος; Πού ακριβώς χάνεται η επαφή ανάμεσα στη δημοκρατία του «λαού» και τους θεσμούς του (που αποτελούνται επίσης από ένα μέρος του λαού); Παρόμοια ερωτήματα με απασχολούσαν έντονα τη στιγμή που ήρθε η πρόταση της Νέας Αριστεράς. Αποφάσισα να τη δεχτώ, βλέποντάς την ως καίρια σύμπτωση και να προσπαθήσω να προσεγγίσω τα ερωτήματα αυτά μέσα από την εμπειρία της υποψηφιότητάς μου.

Κάπως έτσι ξεκίνησα να πειραματίζομαι με το πέρασμα μιας πολίτη από τον «λαό» στην προσπάθεια να γίνει μια από τις «εκπροσώπους» του. Η προσπάθεια αυτή είθισται να παίρνει τη μορφή μιας προεκλογικής καμπάνιας, μιας συγκεκριμένης δημόσιας απεύθυνσης που λαμβάνει χώρα πριν τις εκλογές. Το πρότζεκτ «Ένα ποστ την ημέ-

ρα μέχρι τις Ευρωεκλογές» είναι η μορφή που πήρε η δική μου προεκλογική καμπάνια. Δεδομένου ότι δεν είχα καμία προηγούμενη εμπειρία, ούτε τα μέσα αλλά, κυρίως, ούτε την επιθυμία να ασχοληθώ με επιχειρηματικές προσεγγίσεις προεκλογικών εκστρατειών, η καμπάνια αυτή βασίστηκε στη γνώση και την εμπειρία που προέκυψε από την «Πρακτική της Δημοκρατίας». Εμπειρία που μου έμαθε ότι πολιτική δεν είναι η επαγγελματική ενασχόληση ατόμων που συναγωνίζονται για την εξουσία αλλά μια ενσώματη πρακτική που βασίζεται εξολοκλήρου στην ενεργητική ακρόαση, τη συναισθηματική εργασία, την ικανότητα να παράγεις νέα κοινωνικά φαντασιακά. Με άλλα λόγια σε ποιότητες και διαδικασίες που σχετίζονται άμεσα με καλλιτεχνικά εργαλεία.

Το πρότζεκτ «Ένα ποστ την ημέρα μέχρι τις Ευρωεκλογές» είχε ως εξής: από την ημέρα της ανακοίνωσης της υποψηφιότητάς μου (19.4.2024) μέχρι και την ημέρα των ευρωεκλογών (9.6.2024) θα μιλούσα δημόσια, μέσω των κοινωνικών δικτύων, μια φορά τη μέρα. Μέσω της πράξης αυτής θα επιχειρούσα να παρακολουθήσω μια ακόμη δημοκρατική πρακτική, την πρακτική των εκλογών. Το πρότζεκτ έγινε για μένα ένας χώρος διαρκούς διερώτησης σχετικά με το τι σημαίνει στην πράξη να προτείνεις να εκπροσωπήσεις έναν λαό ως ένα απειροελάχιστο κομμάτι του. Η ευρύτερη εμπειρία της υποψηφιότητάς μου αποτέλεσε ένα πολύτιμο σχολείο πολιτικής χειραφέτησης και θα είμαι για πάντα ευγνώμων στη Νέα Αριστερά και στον κόσμο της για την ευκαιρία αυτή. Ο Καστοριάδης έχει πει ότι ο δημόσιος λόγος χαρακτηρίζεται από τρία πράγματα: την ευθύνη, την παρρησία, το αίσθημα της ντροπής.ⁱⁱ Στο πλαίσιο της υποψηφιότητάς μου κλήθηκα να αναμετρηθώ καθημερινά και με τα τρία. Πώς τοποθετείσαι πολιτικά; Πώς εκφράζεις την πρότασή σου για την κοινωνική συνύπαρξη; Πώς απαντάς σε ερωτήσεις για σημαντικά θέματα που μπορεί να γνωρίζεις ή και όχι; Ποια είναι, γενικότερα, η σχέση πολιτικής και γνώσης; Πώς χειρίζεσαι τη διαρκή δημόσια έκθεση και τις αήθεις επιθέσεις, που είναι αναπόσπαστο κομμάτι της έκθεσης αυτής;

Αρκετές φορές κατά τη διάρκεια των πενήντα περίπου ημερών που διήρκησε η καμπάνια, φίλοι και γνωστοί μου μίλησαν για την καλλιτεχνική αξία του πρότζεκτ και μου πρότειναν να εκδώσω κάποια στιγμή όλα τα κείμενά του μαζί. Με τη βοήθεια και στήριξη της Ελένης Καραφύλλη, που σχεδίασε με τον μοναδικά καλαίσθητο τρόπο της τόσο το έντυπο υλικό της καμπάνιας μου, όσο και νωρίτερα την πρώτη έκδοση που προέκυψε από την «Πρακτική της Δημοκρατίας»,ⁱⁱⁱ ήρθε η ώρα το πρότζεκτ «Ένα ποστ την ημέρα μέχρι τις Ευρωεκλογές» να γίνει ψηφιακή έκδοση, δίνοντάς μου την πολύτιμη ευκαιρία να κοιτάξω πίσω, συνολικά και αναστοχαστικά, στο τι συνέβη εκείνες τις πενήντα μέρες. Νιώθω εξαιρετικά τυχερή να έχω κοντά μου επαγγελματίες και ανθρώπους σαν την Ελένη, που ξέρουν να ενσκήπτουν με έμπνευση και προσοχή πάνω από τις ιδέες μου δίνοντας τους την κατάλληλη υλική μορφή. Την ευχαριστώ για μια ακόμη φορά για το αφοσιωμένο βλέμμα της.

Το τέλος της προεκλογικής περιόδου χαρακτηρίστηκε για μένα από δύο δύσκολους αποχωρισμούς. Τουλάχιστον για την ώρα. Πρώτον, τον αποχωρισμό από την Ελλάδα. Ζώντας για πάνω από δεκαπέντε χρόνια στο εξωτερικό και έχοντας προσπαθήσει τα τελευταία πέντε να επιστρέψω στον τόπο μου, αποφάσισα το καλοκαίρι του 2024 ότι η κοινωνική και πολιτική

οργάνωση της χώρας, ειδικά στη δεδομένη χρονική στιγμή, είναι δυστυχώς εχθρική για κάτι τέτοιο. Δεύτερον, την απόσταση από την κομματική οργάνωση. Η εμπειρία της υποψηφιότητάς μου απέδειξε δυστυχώς αυτό που αποτελεί κοινό τόπο στη σκέψη των λαών της Ευρώπης αυτή τη στιγμή. Η οργάνωση κοινοτήτων σε πολιτικά κόμματα, με τον τρόπο που γίνεται αυτό σήμερα, αποτελεί μια βαθιά γραφειοκρατική πρακτική του περασμένου αιώνα που δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες του 21ου. Αυτό σε καμία περίπτωση δεν έχει να κάνει με τις μονάδες του κόμματος, τους ανθρώπους του δηλαδή σε ατομικό επίπεδο, που αγωνίζονται καθημερινά για μια καλύτερη κοινωνία με αξιοθαύμαστο τρόπο, ειδικά στις σημερινές επισφαλείς συνθήκες διαβίωσης. Σχετίζεται όμως άμεσα με τις συλλογικές πρακτικές που οργανώνουν τις μονάδες αυτές στο εκάστοτε «εμείς». Όσο οι κομματικοί μηχανισμοί, ειδικότερα της αριστεράς, που με ενδιαφέρει προσωπικά, δεν θέτουν υπό σοβαρή αμφισβήτηση όχι μόνο τις ιδέες τους αλλά πρωτίστως τις κοινωνικές πρακτικές μέσα από τις οποίες οργανώνονται ως σύνολα, τόσο θα αποδεικνύονται πολύ πιο συντηρητικοί από όσο θα ήθελαν, θα απογοητεύουν το εκλογικό σώμα και θα συνδέονται όλο και λιγότερο με το ευρύτερο κοινωνικό σύνολο που επιθυμούν να εκπροσωπήσουν.

Έγραφα παραπάνω ότι ένας βασικός λόγος που αποφάσισα να δεχτώ την πρόταση της Νέας Αριστεράς ήταν η περιέργεια και το ερευνητικό μου ενδιαφέρον να καταλάβω πού ακριβώς χάνεται η επαφή ανάμεσα στη δημοκρατία του «λαού» και τους θεσμούς του. Η εμπειρία της υποψηφιότητάς μου μου έδωσε την ευκαιρία να βιώσω τα προβλήματα που συχνά καθιστούν τους κομματικούς μηχανισμούς εξαιρετικά δυσκίνητους και απομονωμένους κοινωνικά, οπότε και αναποτελεσματικούς πολιτικά. Αν θα έπρεπε να το πω με μόνο μία φράση, τα κόμματα σήμερα χαρακτηρίζονται από ομοιομορφία αντί από διαφορετικότητα, lobbying απόψεων και συμφερόντων αντί διάλογο, ανταγωνιστικότητα αντί αγωνιστικότητα.

Ο κομματικός μηχανισμός είναι ένα σύστημα προβληματικά κλειστό, καθηλωμένο σε εδραιωμένες ιεραρχίες. Μιλώντας μόνο μεταξύ τους, πολλές φορές για χρόνια, τα μέλη του δημιουργούν ένα κλειστό κύκλωμα ιδεών που αυτοεπιβεβαιώνεται διαρκώς απομακρυνόμενο όλο και περισσότερο από τον υπόλοιπο κόσμο. Χτίζοντας μια ιδιόρρυθμη γλώσσα για τα μέλη του, το κόμμα χτίζει ταυτόχρονα και τα τείχη του προς άλλους τρόπους σκέψης και έκφρασης ενώ ταυτόχρονα γίνεται καχύποπτο ή και εχθρικό προς άτομα που δεν γνωρίζουν τη γλώσσα του. Όσο απαραίτητος και πολύτιμος είναι ο κώδικας επικοινωνίας μεταξύ των μελών μιας κοινότητας, άλλο τόσο επείγον είναι το ερώτημα με ποιον τρόπο θα διασφαλίσει ένας τέτοιος μηχανισμός (ειδικά της αριστεράς) το άνοιγμά του στη διαφορετικότητα και την πολυμορφία σκέψης και δράσης. Όταν σχεδιάζουμε τα ερευνητικά μας πειράματα ως καλλιτέχνιδες, μας απασχολεί πάντα το ερώτημα «ποια είμαι εγώ που μιλάω, από ποια θέση και στη βάση ποιων προνομίων;». Αντιστοίχως μας απασχολεί το ερώτημα «ποιοι/ποιες λείπουν από αυτό το δωμάτιο και πώς μπορούμε να τους προσκαλέσουμε;» Ίσως παρόμοια ερωτήματα να πρέπει να εμφανίζονται πιο συχνά στους κομματικούς σχεδιασμούς από τους οποίους τώρα φαίνεται να απουσιάζουν.

Η περιχαράκωση μιας κοινότητας σε μια ορισμένη γλώσσα και λειτουργία περιχαράκωνει σταδιακά

και τις πρακτικές διαλόγου των μελών της. Η περιορισμένη συμμετοχή μου σε κομματικές ομάδες μου επέτρεψε να δω ότι ονομάζονται «συζητήσεις» πρακτικές που δεν είναι τίποτα άλλο από μια πολύωρη σειρά τοποθετήσεων που όχι μόνο δεν σχετίζονται η μία με την άλλη αλλά και δεν καταλήγουν σε κάτι κοινό ως απόφαση ή συμπέρασμα, εξοντώνοντας τα μέλη τους σωματικά και πνευματικά. Έχοντας λίγα από τα χαρακτηριστικά του πραγματικού διαλόγου, στις συζητήσεις αυτές οι συμμετέχοντες και συμμετέχουσες αναμενόμενα επικεντρώνονται περισσότερο στην ατομική τους τοποθέτηση παρά στην παραγωγή κοινής σκέψης ή την πρακτική της ενεργητικής ακρόασης, απαραίτητα στοιχεία ενός διαλόγου. Αν οι πρακτικές διαλόγου και ανταλλαγής μιας κοινότητας, όμως, δεν τίθενται διαρκώς υπό έλεγχο και ανανέωση, καθίσταται αδύνατη η όποια παραγωγή μιας συμπεριληπτικής πολιτικής πρότασης τόσο για τα ίδια τα μέλη ενός κόμματος όσο και για την υπόλοιπη κοινωνία.

Αναπόφευκτο επακόλουθο των παραπάνω είναι, βέβαια, και η δημιουργία ενός ανταγωνιστικού και όχι «αγωνιστικού» μηχανισμού όπως αυτός συζητήθηκε από τη Chantal Mouffe.^{iv} Αντί να θέτει τους όρους για μια εποικοδομητική διαπραγμάτευση και συλλογική μετατόπιση και εξέλιξη, το κόμμα καταλήγει ένας χώρος-ομπρέλα που στεγάζει την πραγματοποίηση ατομικών (ή και ομαδικών) πολιτικών πρότζεκτ και φιλοδοξιών τα οποία ανταγωνίζονται διαρκώς μεταξύ τους για το ποια θα επικρατήσουν, προσομοιάζοντας όλο και πιο πολύ με τα νεοφιλελεύθερα λόμπι απόψεων και συμφερόντων (με όλες τις παρασκηνιακές κινήσεις που αυτό περιλαμβάνει) παρά με την παραγωγή πολιτικής.

Το παράδοξο (και ελπιδοφόρο), όμως, είναι ότι την ίδια ακριβώς στιγμή που με θλίψη και απογοήτευση αντιλαμβάνεται καμιά όλα τα παραπάνω, βιώνει ταυτόχρονα, με μεγάλο σεβασμό και θαυμασμό, την πολύτιμη ενσώματη γνώση απόδμων που αγωνίζονται για χρόνια στον δρόμο διεκδικώντας έναν καλύτερο κόσμο. Σε αντίθεση με πολλούς άλλους, τα άτομα αυτά είναι ανοιχτά σε νέες πρακτικές τις οποίες και δοκιμάζουν, ξεπερνώντας τους περιορισμούς και τις συνήθειές τους, με κάθε ευκαιρία. Βιώνει επίσης τη δίψα των απόδμων αυτών (όπως και ενός μεγάλου μέρους του εκλογικού σώματος που συναντήσαμε στις περιόδους μας) για νέα πρόσωπα, για έναν άλλον τρόπο λειτουργίας, για ένα πιο «φρέσκο» τρόπο έκφρασης και σκέψης. Βιώνει, τέλος, τη γενναιοδωρία και την ετοιμότητα με την οποία τα άτομα αυτά κινητοποιούνται και κινητοποιούν και άλλους για να στηρίξουν το νέο παράδειγμα μόλις δουν και πιστέψουν έστω και σε μικρά ίχνη από αυτό. Είναι η πολύτιμη αυτή γνώση και οι κοινωνικές δεξιότητες που συχνά δεν έχουν άτομα που δεν γαλουχήθηκαν με παρόμοιο τρόπο σε κομματικές ή άλλου είδους συλλογικότητες, που μπορεί να αποτελέσει σημαντική βάση για ένα άλλο μοντέλο πολιτικής οργάνωσης που θα ανταποκρίνεται καλύτερα στις σημερινές απαιτήσεις και θα βρίσκεται σε ανοιχτό διάλογο και ανταλλαγή με πιο κινηματικές μορφές οργάνωσης, που είναι αυτές που φαίνεται να επικρατούν σήμερα.

Η δημοκρατία είναι μια εξαιρετικά πολύπλοκη, απαιτητική διαδικασία που περιλαμβάνει την ταυτόχρονη και διαρκή (επανα)τοποθέτησή μας σε επίπεδο δομικό/πρακτικό (πώς κάνουμε τι ανά πάσα στιγμή), ιστορικό, ιδεολογικό. Επιπλέον σήμερα, κατά την άποψή μου, η

δημοκρατία απαιτεί με επείγοντα τρόπο και την οργάνωσή μας σε επίπεδο μεταεθνικό, μεταανθρώπινο και φεμινιστικό. Η Ελλάδα και η Ευρώπη δεν είναι εξ ορισμού τίποτα άλλο πέρα από αυτό που τις κάνουν οι λαοί τους. Η συγκρότηση λαϊκών μετώπων οφείλει να δομηθεί πέρα από τα όρια του θλιβερού και επικίνδυνου εθνικισμού, μετατρέποντας τα μέτωπα αυτά σε πραγματικές ενώσεις αλληλεγγύης κι όχι στα ανταγωνιστικά δίκτυα που επιβάλλει η πλειοψηφική εξουσία της δεξιάς και της ακροδεξιάς που μας κυβερνούν. Την ίδια στιγμή, είναι απαραίτητο τα μέτωπα αυτά να δομηθούν με προσοχή πάνω στις αρχές του φεμινισμού για το 99%, δηλαδή σε αρχές που δεν αφορούν μόνο τις θηλυκότητες, ούτε προτείνουν ίσες (με τους άντρες) ευκαιρίες στα κυρίαρχα μοντέλα κοινωνικής εκμετάλλευσης. Αντιθέτως, διακηρύσσουν τις αρχές της φροντίδας, της έμφυλης, ταξικής, φυλετικής ισότητας, της συμπερίληψης, της ενσυναίσθησης, καθώς και της αρμονικότερης συμβίωσής μας με το περιβάλλον και τα μη ανθρώπινα όντα του, ως κεντρικά κριτήρια πολιτικού σχεδιασμού.

Στην πράξη, αυτό θα σήμαινε κατά τη γνώμη μου μαζική οργάνωση από τα κάτω (πέρα από κομματικές αγκυλώσεις) στη βάση πολύ συγκεκριμένων στόχων, ξεκινώντας ίσως από το επίπεδο των πόλεων. Σε αντίθεση με τον συγκεντρωτικό τρόπο με τον οποίο ασκείται η πολιτική σήμερα, το μέλλον ανήκει στις πόλεις και το μικροεπίπεδο. Σε αυτό που ο Γάλλος φιλόσοφος Bruno Latour συζήτησε ως πολιτική «από μέσα», και όχι από ένα γενικό και αφηρημένο «αλλού» πίσω από κλειστές πόρτες, όπως αυτό που οδήγησε την Ευρώπη και τον κόσμο στο σκοτάδι που βρισκόμαστε σήμερα.⁵ Η απάντηση στην πολυπλοκότητα του κόσμου μας είναι η δράση που σχεδιάζεται βήμα βήμα και δημιουργεί συμπράξεις στη βάση συγκεκριμένων κοινών απαιτήσεων και όχι μικροκομματικών συμφερόντων. Για παράδειγμα, (ποιες) συμφωνούμε ότι θέλουμε τα βουνά και τις παραλίες μας ελεύθερα και προσβάσιμα σε όλους; (Ποιοι) συμφωνούμε ότι το κέντρο μιας πόλης πρέπει να έχει σημαντικό χώρο πρασίνου κι όχι να κατακλύζεται από ξενοδοχειακές μονάδες; (Ποια) πιστεύουμε ότι η δημόσια και δωρεάν υγεία και παιδεία πρέπει να αποτελούν τον πυλώνα ενός κράτους; (Ποιες) συμφωνούμε ότι θέλουμε ασφαλή μέσα μεταφοράς και υγιή λειτουργία της δικαιοσύνης; Αν συμφωνούμε, τότε οφείλουμε να συσπειρωθούμε με άτομα και συλλογικότητες που έχουν τον ίδιο συγκεκριμένο στόχο ακόμα κι όταν δεν μοιραζόμαστε με τα άτομα ή τις συλλογικότητες αυτές πολλά άλλα κοινά. Μια τέτοια οργάνωση προσφέρει άνοιγμα και ευελιξία κινήσεων και σκέψεων αλλά και μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα σε επίπεδο πρακτικών αλλαγών στην καθημερινότητά μας.

Στο ερώτημα που συνήθως τίθεται ως εμπόδιο για μια τέτοια πρακτική, δηλαδή στο αν κάτι τέτοιο κινδυνεύει να μας κάνει (προσωρινά) συμμάχους με εκείνους που διαφωνούμε σε κομβικά σημεία ιδεολογικά, η απάντηση είναι πως βασική ανάγκη του κατακερματισμένου κόσμου σήμερα είναι το να μάθουμε να λέμε «ναι» προτού να πούμε εξ ορισμού «όχι». Τα κινήματα φροντίδας και αλληλεγγύης, που ενδυναμώνονται ολοένα και περισσότερο παγκοσμίως σήμερα δίνοντας ελπίδα για το μέλλον σε ένα παρόν που μοιάζει ολοένα και πιο δυστοπικό, προτείνουν ως ριζοσπαστική πράξη ενάντια σε έναν κόσμο που έχει κατακερματιστεί από την αθλιότητα του νεοφιλελευθερισμού και του ατομικισμού το να ξεκινάμε από αυτά που συμφωνούμε και όχι να επαναλαμβάνουμε εμμονικά όσα μας χω-

ρίζουν. Ίσως αυτή η συχνά ανοίκεια για τους γραφειοκρατικούς κομματικούς μηχανισμούς του περασμένου αιώνα πρακτική να είναι η πραγματική πολιτική πρόκληση του σήμερα. Όταν χάνουμε ολοένα και περισσότερο τις δεξιότητες αλληλεγγύης, ενσυναίσθησης, αλληλεφροντίδας και υγιούς κοινωνικοποίησης, θέλει θάρρος να μην ασχολούμαστε διαρκώς με το τι θα αποφέρει περισσότερες ψήφους (και συνεπώς θα μας κάνει να επιβιώσουμε σε ένα πολιτικό σύστημα) αλλά με την πρόταση που θέλουμε να κάνουμε για την κοινωνική οργάνωση ενός τόπου.

Θέλει τόλμη να ξεκινάμε από αυτά που συμφωνούμε, πάντα με αυτονομία και ενώ διατηρούμε το δικαίωμα και την υποχρέωσή μας να διατυπώνουμε καθαρά και δυνατά τις διαφωνίες μας. Από εκεί και πέρα, όπως πάντα στη δημοκρατία, ο λαός αποφασίζει και είναι και αυτός που υφίσταται τις συνέπειες των αποφάσεών του. Ίσως τελικά για να προχωρήσει αυτή τη στιγμή η αριστερά, για να βγει από το τέλμα στο οποίο βρίσκεται εδώ και δεκαετίες (όχι μόνο στην Ελλάδα), για να ασκήσει επιτέλους την πολιτική που επιθυμεί χωρίς τακτικισμούς, να πρέπει να δεχτεί την πιθανότητα της καταστροφής και της εξαφάνισης, την πιθανότητα να μην αναγνωρίσει την προσπάθεια αυτή ο λαός. Η δουλειά μου βέβαια τα τελευταία χρόνια έχει αποδείξει ότι –όπως γράφει και ο Μιχάλης Μπαρτσίδης παρακάτω– «ο κόσμος δεν αφήνει να πάνε χαμένες οι ευκαιρίες». Όταν εμφανίζονται οι ευκαιρίες αυτές, που ξέρει να τις αναγνωρίζει, τότε «τροφοδοτεί πάντα τους συμμετέχοντες... με γνώση και διάθεση να συνεργαστούν». «Όνειρο της διασποράς»; Μπορεί. Σε αυτό το όνειρο επικεντρώνω την πολιτική μου πράξη μέσα από τη δράση μου ως καλλιτέχνη και πολίτης.

Κλείνοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου τον Μιχάλη Μπαρτσίδα, που με φροντίδα δέχτηκε την πρότασή μου να κοιτάξει κι αυτός για λίγο πίσω και να μοιραστεί τις σκέψεις του ως αποδέκτης της προεκλογικής μου καμπάνιας. Την Πόλα Καπόλα και τις εκδόσεις Νήσος για το ενδιαφέρον και τη στήριξη τα τελευταία χρόνια. Τη Μάρα Τσικάρα, που θα είναι πάντα το αγαπημένο μου αυτί, ξέρει αυτή. Τη φίλη και συνοδοιπόρο Έφη Γιαννοπούλου για τη φροντίδα των κειμένων της έκδοσης αλλά πρωτίστως για την εμπιστοσύνη. Χωρίς αυτήν, τίποτα από όλα αυτά δεν θα είχε συμβεί.

Ευχαριστώ ακόμα θερμά όσες και όσους αφιέρωσαν χρόνο στο να διαβάζουν τα κείμενα της καμπάνιας μου σε καθημερινή βάση ή θα το κάνουν τώρα. Πάνω από όλα, όμως, είμαι ευγνώμων στο κάθε άτομο ξεχωριστά που με τίμησε με την ψήφο του στις Ευρωεκλογές του 2024. Για όσες κι όσους τυχαίνει να με ξέρουν προσωπικά, ξέρουν ότι αυτό για μένα είναι ευθύνη που βάζω πάνω από όλα. Θα κάνω ό,τι μπορώ για να επιστρέψω το δώρο.

Οι τελευταίες λέξεις αυτού του κειμένου, ας είναι οι ίδιες με τις τελευταίες λέξεις της καμπάνιας μου:

«Μείνετε έξω από τον κύκλο της τοξικότητας, της αγένειας, της βίας και της ψευτοεξυπνάδας χωρίς επιχειρήματα και προτάσεις, που κατακλύζουν τον δημόσιο διάλογο. Δεν είναι μονόδρομος. Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι να μιλάμε και να διαπραγματευόμαστε. Καλή μας δύναμη και καλούς αγώνες».

-
- i. Η Δανάη Θεοδωρίδου (www.danaetheodoridou.com) είναι σκηνοθέτρια και ερευνήτρια των σύγχρονων παραστατικών τεχνών με έδρα της τις Βρυξέλλες. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία και Γλωσσολογία στο ΑΠΘ και Υποκριτική στη δραματική σχολή του ΚΘΒΕ. Ολοκλήρωσε το πρακτικό διδακτορικό της στο Πανεπιστήμιο Roehampton στο Λονδίνο (2013). Η καλλιτεχνική της έρευνα μελετά το «κοινωνικό φαντασιακό», την πρακτική της δημοκρατίας, και τον τρόπο που η τέχνη μπορεί να συμβάλει στην ανάδειξη εναλλακτικών κοινωνικοπολιτικών μοντέλων συνύπαρξης. Διδάσκει στο μεταπτυχιακό πρόγραμμα Performing Public Space του Fontys Academy of the Arts στην Ολλανδία, επιμελείται ερευνητικά προγράμματα καλλιτεχνικής έρευνας, παρουσιάζει και δημοσιεύει την έρευνά της διεθνώς.
- ii. Cornelius Castoriadis, «The Greek Polis and the Creation of Democracy» στο *The Castoriadis Reader*, μτφρ. και επιμ. David Ames Curtis, Blackwell Publishers, Οξφόρδη 1997, σσ. 267-289.
- iii. Danae Theodoridou, *Publicing - Practising Democracy Through Performance*, Νήσος, Αθήνα 2022.
- iv. Chantal Mouffe, *Agonistics: Thinking the World Politically*, Verso, Λονδίνο 2013.
- v. Bruno Latour, «Inside», 14 Φεβρουαρίου 2018 [<https://www.youtube.com/watch?v=gzPROcd1MuE> (21.1.25)]

Η πολιτική των σωμάτων και η φάλαινα

Μιχάλης Μπαρτσιώδηςⁱ

Στη μικρή αυτή συλλογή καταγράφονται οι σκέψεις, οι ιδέες, η κριτική και οι προτάσεις μιας υποψήφιας στις Ευρωεκλογές του Ιουνίου 2024. Γνώριζα το ιδιαίτερο επιστημονικό και πολιτικό ενδιαφέρον της Δανάης Θεοδωρίδου για τις καλλιτεχνικές πρακτικές στη δημόσια σφαίρα και τον ρόλο τους στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας και των θεσμών. Γνώριζα επίσης ότι έχει αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της επαγγελματικής της ζωής, ως σκηνοθέτρια και ερευνήτρια των σύγχρονων παραστατικών τεχνών, στον τρόπο με τον οποίο η τέχνη και ο πολιτισμός μπορούν να συμβάλλουν στην ενδυνάμωση των πολιτών της Ευρώπης, στην επιστροφή τους στην πολιτική και τη συμμετοχή τους στα κοινά. Και όμως, ανεξαρτήτως των παραπάνω, η προεκλογική της καμπάνια μού κέντρισε το ενδιαφέρον και άρχισα να την παρακολουθώ πιο συστηματικά λόγω του διαφορετικού ύφους, αισθητικής και τρόπου επικοινωνίας σε σχέση με τις εκστρατείες άλλων υποψηφίων.

Η διαφορά είχε να κάνει, καταρχάς, με τον απλό, χειροποίητο και ευφάνταστο τρόπο χρήσης των οπτικών μέσων και τεχνικών, των φωτογραφιών και βίντεο της καμπάνιας. Φρόντιζε, επίσης, κάθε παρέμβασή της να ποικίλει θεματολογικά από τις προηγούμενες καταφέροντας να θίξει αρκετά θέματα με ευσύνοπτο τρόπο αποφεύγοντας τον αγχώδη και πιεστικό λόγο των πολιτικών, κινούμενη με αμεσότητα και ειλικρίνεια, προβάλλοντας με θάρρος τις πολιτικές της θέσεις, οι οποίες άλλωστε ήταν ήδη αρκετά ριζοσπαστικές. Δημοσίευε εικόνες από σημαντικά γεγονότα και δράσεις στην Ευρώπη και στο Ευρωκοινοβούλιο, ενημέρωνε για δράσεις με βάση το ημερολόγιο (πάνω στο οποίο στήριξε όλη την καμπάνια) έχοντας, για παράδειγμα, δίπλα δίπλα δράσεις για την εργατική Πρωτομαγιά και εκείνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης Χορτοφάγων, σύστηνε εκπομπές και podcasts εμμέσως σχετικά με την καμπάνια αλλά βαθιά πολιτικά, και ξάφνου κάπου εκεί ευχόταν χρόνια πολλά στη μητέρα της, που είχε γενέθλια! Ακόμη και όταν συμμετείχε σε παραδοσιακές μορφές προεκλογικής καμπάνιας όπως η επίσκεψη στις λαϊκές αγορές, κινούνταν εκεί με σωματική παρρησία σε αμφίδρομη επικοινωνία, ρωτώντας και ακούγοντας καταρχήν τους συνομιλητές-ψηφοφόρους.

Όλα αυτά προτείνουν μια γυναικεία, ίσως, κατανόηση της πολιτικής και της αριστεράς, που αντιλαμβάνεται ως βασικό συστατικό της πολιτικής γλώσσας και πράξης τη δύναμη του: «να αναρτάς μια εξομολογητική ιστορία για το αδιέξοδο που νιώθεις σε σχέση με την κατάσταση της χώρας σου και την απόπειρα σου να συν-γράψεις [μαζί με μια άλλη καλλιτέχνη] μια ιστορία για αυτό και για τη συνάντησή σου με μια φάλαινα». Τι ωραία η συνομιλία με τη φάλαινα που περιλαμβάνεται στα κείμενα της καμπάνιας και τα μαθήματα πολιτικής σοφίας και ανθεκτικότητας που εξάγονται από αυτή!

Εν ολίγοις, η υποψήφια έκανε αυτό που ήξερε να κάνει καλά. Αξιοποίησε και εμπλούτισε την εμπειρία της από την καλλιτεχνική έρευνα που πραγματοποιεί τα τελευταία πέντε χρόνια πάνω στην «Πρακτική της Δημοκρατίας» σε διάφορες πόλεις της Ελλάδας και της Ευρώ-

πης, μέσα από την οποία μελετά τα συναισθήματα, τα διατομικά πάθη και τον λόγο σε συγκεκριμένα ακροατήρια επιχειρώντας να δει τις μορφές κοινωνικής αλληλεπίδρασης στον δημόσιο χώρο. Με βάση την εμπειρία αυτή σχεδίασε μια προεκλογική καμπάνια ως ένα διαρκές πραγματικό εργαστήριο πενήντα ημερών.

Ειδικότερα τώρα, αν διαβάσει κανείς τα σύντομα κείμενα των αναρτήσεων της στα social media, μπορεί να εξαγάγει κάποια χρήσιμα συμπεράσματα για μια εναλλακτική προεκλογική καμπάνια που δεν σχετίζεται ούτε με την αφηρημένη πολυλογία αλλά ούτε και με το υπέρογκο οικονομικό κόστος των συνηθισμένων πολιτικών εκστρατειών. Το πιο σημαντικό όμως είναι ότι μπορεί να βιώσει κανείς τον αντίκτυπο της εναλλαγής των διαφορετικών τρόπων επικοινωνίας. Πρόκειται για ένα πείραμα συλλογικής ενδυνάμωσης των υποκειμένων μέσα από τη μετατροπή των θλιμμένων παθών σε χαρούμενα, κατά τον σπινοζικό τρόπο. Ο πομπός εισέρχεται σε άμεση επικοινωνία με τους θεωρούμενους δέκτες και ανταλλάσσουν ιδέες, απόψεις, κριτικές, συναισθήματα και προτάσεις. Ξεκινώντας από την απογοήτευση, την απαισιοδοξία, την παραίτηση, που είναι τα κυρίαρχα συναισθήματα στις δυστοπικές εποχές που ζούμε, όπου φαίνεται να «έχει ανοίξει ένα απύθμενο πηγάδι σκότους και βίας το οποίο η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σκάβει όλο και πιο βαθιά μέρα με τη μέρα», όπως η ίδια παρατηρεί, οι συμμετέχοντες φτάνουν σε μια πιο ειλικρινή και αυθεντική ανταλλαγή. Μια ανταλλαγή που προτείνεται ως αντίδοτο στην απελπισία.

Δεν ισχυρίζομαι ότι αλλάζουν οι πεποιθήσεις μέσα από μια τόσο σύντομη διαδικασία αλλά μπορούμε να παρατηρήσουμε μια πραγματική διατομική αλληλεπίδραση στη συγκεκριμένη προεκλογική καμπάνια. Γιατί ο κόσμος δεν αφήνει να πάνε χαμένες οι ευκαιρίες να ακουστεί η φωνή του και η διάθεσή του. Όταν εμφανίζεται ένα μοντέλο γνωσιακού ακτιβισμού της χαράς, της φροντίδας, της απόλαυσης, τροφοδοτεί πάντα τους συμμετέχοντες σε αυτό με γνώση και διάθεση να συνεργαστούν. Έτσι η πολιτική βιώνεται ως χώρος δημοκρατικής, ειρηνικής και αλληλέγγυας συνύπαρξης του ίδιου του «δήμου», των πολιτών που θα πρέπει να είναι αυτοί που καθορίζουν τη δημοκρατία. Motto της υποψήφιας είναι ο ορισμός της πολιτικής από τη θεωρητικό των τεχνών Rebecca Schneider, ως της πράξης του να εμφανίζομαι δημόσια «στους άλλους όπως εκείνοι εμφανίζονται σε μένα».ⁱⁱ Η πολιτική για αυτήν συνδέεται άμεσα με τις ορατές μορφές που παίρνουν τα σώματά μας στον δημόσιο χώρο. Μέσα στην απελπιστική συνθήκη μίσους και αρνητικότητας που ζούμε, είναι σημαντικό να επεκτείνουμε σε ευρύτερες ενότητες την αίσθηση της κίνησης των σωμάτων μας στον χρόνο και τον χώρο ώστε να δούμε πώς όλα συνδέονται και επαναλαμβάνονται, όπως είπε και η φάλαινα. Κι αυτό είναι ένα πραγματικό μάθημα πολιτιστικής πολιτικής και, τελικά, κοσμο-πολιτικής.

i. Ο Μιχάλης Μπαρτσιώδης διδάσκει Φιλοσοφία στο ΕΑΠ. Σπούδασε στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων, όπου υποστήριξε και τη διδακτορική του διατριβή. Εκπόνησε το μεταδιδακτορικό του στον Τομέα Φιλοσοφίας του ΑΠΘ. Δίδαξε στο Τμήμα Φιλοσοφίας και Παιδαγωγικής του ΑΠΘ, στο ΠΜΣ του Παντείου Πανεπιστημίου και σε άλλα Προγράμματα Μεταπτυχιακών Σπουδών. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα κινούνται στον χώρο της Σύγχρονης Ευρωπαϊκής Φιλοσοφίας και της Πολιτικής Φιλοσοφίας. Επιμελήθηκε την έκδοση Διατομικότητα. Κείμενα για μια οντολογία της σχέσης (Νήσος 2014). Διετέλεσε επιστημονικός διευθυντής του Ινστιτούτου Νίκος Πουλαντζάς.

ii. Rebecca Schneider, «Appearing to Others as Others Appear: Thoughts on Performance, the Polis, and Public Space», στο Ana País (επιμ.), *Performance in the Public Sphere*, Centro de Estudos de Teatro and Per Form Ativa, 2017, σσ. 32-59, και εδώ σ. 51.

51 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Τα τελευταία χρόνια αφιερώνω το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου μου στον τρόπο με τον οποίο η τέχνη μπορεί να συμβάλλει στην ενεργοποίηση του δημόσιου σώματος των πολιτών. Από τη δουλειά αυτή έμαθα ότι η δημοκρατία είναι μια εξαιρετικά πολύπλοκη και συνεχής διαδικασία που απαιτεί διαφορετικά πράγματα σε διαφορετικές στιγμές. Η στιγμή των εκλογών είναι η στιγμή που καλούμαστε να πάρουμε θέση.

Στις ερχόμενες ευρωεκλογές αποφάσισα να στηρίξω τη Νέα Αριστερά. Και ενώ το εγχείρημα μιας πολιτικής υποψηφιότητας ήταν κάτι που ίσως είχα στο πίσω μέρος του μυαλού μου για κάποια στιγμή ως μέρος της ευρύτερης έρευνάς μου πάνω στην Πρακτική της Δημοκρατίας, χαίρομαι πολύ που αυτό γίνεται για μια καθαρά αριστερή πρόταση και σε σχέση με το μέρος που θεωρώ το πρώτο στίτι μου: την Ευρώπη. Είναι τιμή μου να βρίσκομαι δίπλα σε άτομα που δίνουν τη ζωή τους χρόνια τώρα για κοινωνική αλλαγή σε μια χώρα που συχνά μας απελπίζει. Τους ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση να συμβάλω στην προσπάθειά τους.

Ο Bloody Hawk λέει:

«Μ' αρέσει το είμαι μέσα πιο πολύ απ' το θα δούμε. Μ' αρέσει το πιστεύω πιο πολύ απ' το ηγούμαι». Καμιά φορά οφείλουμε να κάνουμε ακριβώς αυτό, να «είμαστε μέσα», να στηρίζουμε χωρίς αναβολές και να έχουμε πίστη στο μαζί. Ειδικά όταν η Ευρώπη βρίσκεται στην επικίνδυνη κατάσταση που είναι σήμερα.

Κι αυτό είναι θέση.

Πολιτική.

*το πρότζεκτ λέγεται «Ένα ποστ την ημέρα μέχρι τις Ευρωεκλογές». Στις 9 Ιουνίου η Ευρώπη αποφασίζει.

14
ΝΕΕΣ
ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ
ΓΙΑ ΤΙΣ
ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

NEA
ΑΡΙΣΤΕΡΑ

Αλή Αλή
Πληροφορικός

Έφη Γιαννοπούλου
Μεταφράστρια,
επιμελήτρια εκδόσεων

Μάρω Δούκα
Συγγραφέας

Δανάη Θεοδωρίδου
Σκηνοθέτρια & ερευνήτρια
σύγχρονων παραστατικών
τεχνών

Δημήτρης Καραμέρης
Εργαζόμενος στη ΛΑΡΚΟ

50 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Προσπαθώ να σκεφτώ δομικά (κουσούρια που αφήνει η δραματουργία): Σε μια Ευρώπη που έχει 720 εκπροσώπους στο κοινοβούλιό της, η Ελλάδα είναι μία από τις μικρομεσαίου μεγέθους περιφέρειές της με 21 έδρες. Τις περισσότερες έδρες (αναλογικά με τον πληθυσμό τους) τις έχουν η Γερμανία (96), η Γαλλία (79), η Ιταλία (76). Αν σκεφτούμε τι συμβαίνει αυτή τη στιγμή πολιτικά στις χώρες αυτές, με τη Μελόνι στην Ιταλία και τα χειρότερα να προβλέπονται σε Γαλλία και Γερμανία, γίνεται μάλλον εύκολα κατανοητό γιατί είναι προς το συμφέρον των μικρότερων περιφερειών να στείλουν όσο το δυνατόν περισσότερες προοδευτικές δυνάμεις στο ευρωκοινοβούλιο προκειμένου να καταφέρουν να επηρεάσουν τους συσχετισμούς και να σταθούν απέναντι στις εθνικιστικές τάσεις των μεγαλύτερων περιφερειών, που μόνο προς όφελος των πιο αδύναμων δεν κινούνται. Το να ενισχύουμε με τους εκπροσώπους μας τις κομματικές ομάδες των δεξιών και ακροδεξιών σχηματισμών αντιστοιχεί σε πολιτικό παραλογισμό. Η Νέα Αριστερά κάνει συγκεκριμένες προτάσεις για το πώς θα στηρίξει τους πιο αδύναμους σε Ελλάδα και Ευρώπη.

20.4.2024

1

Πόλεμος στην ακρίβεια

Μέτρα κατά της κερδοσκοπίας - Αυξήσεις σε μισθούς και συντάξεις

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

2

Φορολόγηση του πλούτου

Να πληρώσουν όσοι έβγαλαν υπερκέρδη από την ακρίβεια

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

4

Δίκαιη πράσινη μετάβαση

Απεξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα χωρίς επιβάρυνση των ασθενέστερων

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

3

Όχι στα F35 - Χρήματα για Υγεία και Παιδεία

Τα 9 δισεκατομμύρια των F-35 στα νοσοκομεία, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

5

Στέγη για όλους και όλες

Απαγόρευση Golden Visa - Περιορισμοί στο Airbnb - Προστασία της πρώτης κατοικίας

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

49 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

21 Απριλίου. Η μέρα που 57 χρόνια πριν μας στέρησαν τη δημοκρατία και το δικαίωμα ψήφου. Δικαίωμα που κερδήθηκε στον δρόμο με τον πολύχρονο αγώνα και το αίμα εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο. Ποτέ ξανά.

Ας μην παραχωρούμε το δικαίωμα του εκλέγειν τόσο εύκολα. Είναι, δυστυχώς, το μόνο που μας έχει απομείνει σε μια δημοκρατία από την οποία οι πολίτες απουσιάζουν όλο και πιο πολύ από τις διαδικασίες λήψης κοινών αποφάσεων.

Είστε σε άλλο δήμο ή ζείτε στο εξωτερικό; Μάθετε πώς ψηφίζετε στις 9 Ιουνίου εδώ:
<https://www.ypes.gr/ekloges/eterodimotes>
<https://www.ypes.gr/.../epistol-psf-eisodos-stin-efarmogi>

Για τους κατοίκους εξωτερικού η προθεσμία εγγραφής στις λίστες είναι η 29η Απρίλη, βιαστείτε!

21.4.2024

Ετεροδημότες

Κατοικείς μόνιμα σε άλλη εκλογική περιφέρεια από αυτή που είσαι γραμμένος/η και δεν μπορείς να μετακινηθείς την ημέρα των εκλογών για να ψηφίσεις;

Δικαιούσαι να εγγραφείς στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους ετεροδημοτών ως τις 30 Απριλίου 2024

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

1

Είχεις εγγραφεί στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους ετεροδημοτών σε προηγούμενες εκλογές;

Αν επιθυμείς να ψηφίσεις ως ετεροδημότης και στις ευρωεκλογές, δεν χρειάζεται να κάνεις τίποτα, ισχύει η προηγούμενη αίτησή σου.

Είχεις εγγραφεί στους ειδικούς εκλογικούς καταλόγους ετεροδημοτών σε προηγούμενες εκλογές και θες να ψηφίσεις στον τόπο καταγωγής σου;

Τότε θα πρέπει να κάνεις αίτηση διαγραφής από τον κατάλογο των ετεροδημοτών ως τις 30 Απριλίου.

*Δεν θυμάσαι αν είσαι ή όχι γραμμένος στους καταλόγους ετεροδημοτών; Μπορείς εύκολα να το ελέγξεις με την εφαρμογή «Μάθε πού ψηφίζεις»

2

Επιστολική ψήφος

Ζεις ή εργάζεσαι στο εξωτερικό ή εντός της χώρας και θες να ψηφίσεις με επιστολική ψήφο;

Για πρώτη φορά σε αυτές τις εκλογές μπορείς να το κάνεις. Η προθεσμία προκειμένου κανείς να κάνει αίτηση για να ψηφίσει με επιστολική ψήφο στις επρόχουσες εκλογές είναι η 29η Απριλίου 2024.

3

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

*Δεν θα δημιουργηθούν εκλογικά τμήματα εξωτερικού. Έλληνες/ίδες του εξωτερικού που ψήφισαν από τον τόπο κατοικίας τους το 2023, θα πρέπει ή να κάνουν εκ νέου αίτηση προκειμένου να ψηφίσουν με επιστολική ψήφο ή να ταξιδέψουν στην Ελλάδα να ψηφίσουν αυτοπροσώπως στον τόπο βασικής εγγραφής τους.

Για την επιστολική ψήφο δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις που υπήρχαν προκειμένου κανείς να ψηφίσει από το εξωτερικό (ελάχιστη διαμονή στη χώρα, φορολογική δήλωση κ.λπ.).

Μπορεί να ψηφίσει με επιστολική ψήφο κάθε Έλληνας/ίδα εκλογέας. Άρα και εκλογείς που δεν μπόρεσαν να ψηφίσουν από το εξωτερικό το 2023, τώρα θα μπόρεσουν να ψηφίσουν με επιστολική ψήφο, εφ' όσον το επιθυμούν.

4

48 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

22.4.2024

Η πιο συχνή ερώτηση που δέχομαι από τη μέρα της ανακοίνωσης της υποψηφιότητάς μου με τη Νέα Αριστερά είναι αν μπορεί καμιά να με ψηφίσει από τον δήμο όπου ψηφίζει. Και η απάντηση είναι: Ναι.

Το ψηφοδέλτιο στις ευρωεκλογές είναι κοινό. Από όπου κι αν ψηφίζετε, μπορείτε να ψηφίσετε μέχρι τέσσερα από τα 42 υποψήφια άτομα που έχουν μπει σε ένα ψηφοδέλτιο που χαρακτηρίζεται από διαφορετικότητα και διαμορφώθηκε όχι με κριτήρια life-style αλλά με γνώμονα τις ιδέες, τη δουλειά, τη γνώση και την εμπειρία του καθενός σε διαφορετικούς τομείς.

Η επιλογή είναι δύσκολη και είναι δική σας.

 Λατφ Νταρούις Καθηγητής, πανεπιστήμιο Αιγαίου, Παιδαγωγική Παιδαγωγική	 Νατάσα Ρυμιανού Επιστήμη της Λαβύ στο Ηνωμένο Βασίλειο, μεταφράστρια στο Κλασικό Καλλιγένη στο Πανεπιστήμιο Κολομβία	 Κατερίνα Σαράντη Πρωτοβήτρια παραγωγής
 Γεώργιος Σακελλαρίδης Οικονομολόγος, επικρατές πολιτικός σχεδιασμού Νέας Αριστεράς	 Έλενα Όλγα Χριστομή Υπάλληλος, μετέφραστρια, ΔΕΠΕΔ, διεκδικώ εργασιακά δικαιώματα των Greeks LGBT+	10 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

18 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	 Ζωή Ακριβούλη Οικονομολόγος, Νέας ΔΕ, Επιμελήτρια Αθήνας	 Μαρία Γιαννακάκη Ιστορικός - Διεθνολόγος
 Γιάννης Καλομενίδης Καθηγητής Παιδαγωγικής, Ιατρική Σχολή ΕΠΕΑΕΚ, Νοσηρικό "Ο Ευαγγελισμός"	 Φιλιζχαν Καραγιάννης Δημοσιογράφος	 Αικατερίνη Κασαρού Αρχαιολόγος & Εθνομυθολόγος - ΝΕΑ Πολιτισμική Κληρονομιά, κλειδίρα επαγγελματίας

10 ΠΡΩΤΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	 Όλυμπος Αμπλίας Νέας Διοργάνση ΓΠΕΕ, Πολιτικός, Οικονομολόγος, Συνδικαλιστής, Μεταφράστρια Ελλάδα	 Ιριγιόνα Καϊμισίδου Δρ. Καθηγήτρια Στρατηγικού Δικαίου, Νομική Σχολή Α.Π.Θ
 Χαράλαμπος Κασίμης Ομότιμος καθηγητής στο Τμήμα Αρχαιολογίας, Οικονομολόγος του Γενικού Πανεπιστημίου Αθηνών	 Στέλιος Κούλιουλου Δημοσιογράφος, δημοσιογράφος	 Αντώνης Μπόργης Ερευνητής, καθηγητής στα θέματα των Αποφάσεων, Τμήμα Ηλεκτρονικών Πληροφορικής στο Πολυτεχνείο

 Ινώ Ιλιού Ειδική σε θέματα ενεργειακής πολιτικής και περιβάλλοντος	 Γιώργος Σταθάκης Καθηγητής Παιδαγωγικής, πρ. Υπουργός	 Νίκος Φίλις Δημοσιογράφος, κλειδίρα δουλειάς και υπεύθυνος Facebook
 Πέτρος Φιλίππου πρωην Δήμαρχος Σερρών, πρώην Αντιπεριφερειάρχης Ανατολικής Αττικής	 Κατερίνα Φιλίππου Υπάλληλος Διοίκησης, εργαζόμενη με μηδενικό	18 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

 Τασία Στεφανουλί Γιατρός - Παθολόγος	 Μαργαρίτα Λυγκουλί Πολιτική, δημοσιογράφος, συνδικαλιστρια	 Λάζαρος Τσούκας Μέλος επιτελείου κατά την διάρκεια της προεκλογικής περιόδου, κλειδίρα στα θέματα της βιομηχανίας, κλειδίρα Μείζονος Επιχειρήσεως
 Αννέτα Τσαλκή Πολιτικός, Μουσικός, κλειδίρα επαγγελματίας	 Καρίνα Κατσουρίδου Επίκουρη Καθηγήτρια Αναπτυξιακής Ψυχολογίας, ΔΕΠ	14 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

14 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	 Αλή Αλή Πολιτικός	 Τερί Γιαννακίδου Μεταφράστρια, κλειδίρα εκδόσεων
 Μάρια Δούκα Συγγραφέας	 Δανάη Ουδουριδίου Συνάδελφος & κλειδίρα συγγραφέας παραστασιακών θεαμάτων	 Δημήτρης Καραγιάννης Επιστήμονας στη ΛΑΠΟ

ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ	 Πέτρος Λαμπράκης Δρ. Οικολόγος, Μουσικός, Φυσικός, Ιστορικός, Καθηγητής - Πανεπιστήμιο Κρήτης (1980κ -14)	 Νίκος Μιλιούλιου Καθηγητής Οικολογικής Διακρίσεως, Υπάρχων Πάρος, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
 Όλγα Ντάσι Δημοσιογράφος	 Ιλίας Σακελλαρίου Δημοσιογράφος	18 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

14 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ	 Μαρία Καραμεινί Καθηγήτρια Παιδαγωγικής, πρώην Διοκρίτρια ΟΑΕΔ	 Κωστής Καραγιάννης Ιστορικός
 Σπύρος Μπάκας Ιατρικός δημοσιογράφος, κλειδίρα δημοσιογράφος, Φυσικός, δημοσιογράφος	 Σοτήριος Παραούλις Πολιτικός	ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

18 ΝΕΕΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ	 Δημήτρης Κεραμίδης Αντιπρόεδρος επιτελείου στην κοινωνικά προνομιούχοτητα επιχειρηματική διαχείριση	 Ανθώνης Κωνσταντίνος Διοικητικός, δημοτικός ναύτης
 Νάννα Κουλιουμή Γιατρός - ενδοκρινολόγος	 Αθανασία Κουμάκη Υπάλληλος Διοκρίτρια Νομικής Σχολής Αθηνών / Ελεγκτής Εισφορών της ΑΑΔΕ	ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

47 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Τα 15 χρόνια που ζω στο εξωτερικό μου έμαθαν ότι ο κόσμος πια είναι οργανωμένος σε μετα-εθνικό επίπεδο. Έχω γνωρίσει και συνεργαστεί με κόσμο, στην Αυστρία, την Ολλανδία, το Βέλγιο, τα Βαλκάνια και αλλού, που καθημερινά παλεύει για μια κοινωνία δίκαιη, ανοιχτή και ασφαλή για όλους, ιδιαίτερα τους πιο αδύναμους, χωρίς ρατσισμό και μισαλλοδοξία. Νιώθω πολύ πιο κοντά με αυτό τον κόσμο παρά με τους Έλληνες φασίστες, με τους οποίους τυπικά μοιράζομαι κοινή εθνική ταυτότητα. Αν μισείς τη θρησκευτική, έμφυλη, εθνική ή όποια άλλη ταυτότητα του άλλου, δεν έχει σημασία αν είσαι από την Ελλάδα, τη Γερμανία ή την Ουγγαρία.

Ειδικά για την Ελλάδα, η πραγματικότητα αυτή έχει δυστυχώς καθυστερήσει πολύ να γίνει καθημερινή κοινωνική πρακτική. Πρόσφατα, η χώρα μας περιγράφηκε από τον ευρωπαϊκό Τύπο ως «η πρώτη ορθόδοξη χώρα που νομοθετεί το δικαίωμα στον γάμο των ομόφυλων ζευγαριών». Η φράση αυτή φανερώνει πόσο πίσω βρίσκομαστε στο επίπεδο των δικαιωμάτων αλλά και το πώς εκλαμβάνει την ελληνική κοινωνία η Ευρώπη.

Η Νέα Αριστερά προτείνει ένα πραγματικά ευρωπαϊκό κράτος που θα σέβεται την πίστη όλων των πολιτών του και θα δρα ανεξάρτητα από τις επιμέρους θρησκευτικές προτιμήσεις τους, προς όφελος όλων τους. Ένα κράτος του 21ου αιώνα.

6

Χωρισμός κράτους - εκκλησίας

Όχι άλλες καθυστερήσεις - Να μπει η Ελλάδα στον 21ο αιώνα

NEA ΑΡΙΣΤΕΡΑ

46 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Σήμερα η παρουσίαση του ευρωψηφοδελτίου της Νέας Αριστεράς σε έναν ιστορικό χώρο για την αριστερά και τη δημοκρατία. Αν δεν είστε στην Αθήνα (όπως εγώ), θα υπάρξει ζωντανή αναμετάδοση εδώ: <https://neaaristera.gr/>

Η Πολιτική επιστρέφει. Για την Ευρώπη που θέλουμε.

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑ ΔΙΚΑΙΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΚΟΙΝΑ ΑΓΑΘΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΙΣΟΤΗΤΑ ΔΙΚΑΙΗ ΠΡΑΣΙΝΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΚΟΙΝΑ ΑΓΑΘΑ

Η πολιτική
επιστρέφει

Για την Ευρώπη που θέλουμε

Τετάρτη **24 Απριλίου** | 19:30

Πάρκο **Ελευθερίας** (πρώην ΕΑΤ-ΕΣΑ)

Ο **Αλέξης Χαρίτσης** παρουσιάζει το
Ευρωψηφοδέλτιο της Νέας Αριστεράς

NEA
ΑΡΙΣΤΕΡΑ

45 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Η συγκεκριμένη προτεραιότητα που προτείνει η Νέα Αριστερά δεν χρειάζεται περισσότερα λόγια. Με μια κυβέρνηση που ξεφτιλίζει καθημερινά κάθε έννοια κράτους δικαίου, η Ευρώπη πρόσφατα απέδειξε ότι μπορεί να είναι σημαντική σύμμαχος των δυνάμεων που απαιτούν επιστροφή της δικαιοσύνης.

Η χώρα όχι μόνο οφείλει αλλά και έχει απόλυτη ανάγκη να στείλει όσο το δυνατόν περισσότερες προοδευτικές δυνάμεις στο νέο Ευρωκοινοβούλιο.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ Π
ΥΓΕΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΡΑΣΙΝΗ Μ
ΣΤΕΓΗ ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΥΓ
ΤΕΛΟΣ ΦΟΡΟΛΟΓ
ΠΛΟΥΤΟ ΠΑΙΔΕΙΑ
ΜΕΤΑΒΑ
ΣΥΓΚΑΛΥΨΗ ΤΕΛΟΣ ΑΚΡΙΒ
ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗΣ ΠΛΟΥΤΟΥ
ΠΑΙΔΕΙΑ ΠΡΑΣΙΝΗ ΜΕΤΑΒΑ
ΑΝΕΞΙΘΡΗΣΚΕΙΑ ΣΥΓΚΑΛΥΨ

6+1

Συγκάλυψη τέλος

Η κραυγή των Τεμπών θα γίνει
πράξη δικαιοσύνης

**NEA
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

44 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΤΕΣ

(χρόνος ανάγνωσης περισσότερος από τους ιλιγγιώδεις επιφανειακούς ρυθμούς του ίντερνετ)

Πριν δέκα μέρες, μπήκαμε για πρώτη φορά σε λύκεια της Θεσσαλονίκης με την Πρακτική της Δημοκρατίας. Εκεί είδαμε νέα άτομα να λένε ότι δεν νιώθουν ασφαλή σωματικά μέσα στο σχολικό τους κτίριο που είναι έτοιμο να καταρρεύσει, ότι το πρώτο πράγμα που τους απασχολεί είναι ότι την άλλη βδομάδα θα έρθει να τους δει η μαμά τους που αναγκάζεται να ζει σε άλλη χώρα προκειμένου να τα βγάλουν πέρα και τους λείπει, ότι προσπαθούν να βρουν τρόπους να εκφραστούν σε ένα σχολείο που ποτέ δεν ασχολείται με αυτό. Είδαμε και καθηγητές να λένε ότι σοκάρονται ακούγοντας τα παιδιά να εκφράζουν τους φόβους και τις αγωνίες τους και ντρέπονται που, από την πίεση που δέχονται για κάλυψη της τράπεζας θεμάτων, έχουν αγνοήσει εντελώς τον παιδαγωγικό χαρακτήρα της δουλειάς τους και δεν έχουν ιδέα για το τι συμβαίνει στις ψυχές και το μυαλό των παιδιών, όπως όφειλαν ως εκπαιδευτικοί.

Μετά τη δουλειά που κάναμε μαζί, ζητήσαμε από τα παιδιά να φτιάξουν τη δική τους λίστα χαρακτηριστικών που ένας δημοκρατικός δημόσιος διαλόγος θα πρέπει να έχει κατά τη γνώμη τους.

Ιδού:

- Να ακούμε, πέρα από τα λόγια, και τα συναισθήματα και πιθανά άγχη του συνομιλητή μας
- Να σεβόμαστε και να δεχόμαστε τις διαφορετικές απόψεις
- Να μη φοβόμαστε να μιλήσουμε, να μιλάμε ελεύθερα
- Να ψάχνουμε για πιθανή κοινή λύση στις διαφωνίες μας ακούγοντας πάντα με ανοιχτό μυαλό
- Να υπάρχουν οι προϋποθέσεις για να νιώθουμε ασφαλείς να μιλήσουμε
- Να προσέχουμε τι λέμε
- Να σκεφτόμαστε πρώτα πριν μιλήσουμε
- Να ακούμε προσεκτικά
- Να υπάρχει εμπιστοσύνη
- Να υπάρχει σεβασμός στην ιδιωτικότητα ατόμων που μπορεί να μοιραστούν ευαίσθητα σημεία ή ιστορίες τους
- Να κατανοούμε τη γνώμη του άλλου

- Να μη γίνεται κατάχρηση χρόνου από κανέναν
- Να βοηθάμε με τις ιδέες μας
- Να μιλάμε σε σχέση με αυτό που είπε ο άλλος και όχι να λέμε ότι μας έρχεται άσχετα με την κοινή συζήτηση
- Να μην είμαστε εριστικοί

Ο λόγος που αποφάσισα να συμπορευτώ με τη Νέα Αριστερά είναι γιατί πιστεύω ότι μοιράζεται παρόμοιους προβληματισμούς –η αντιμετώπιση των οποίων γίνεται επείγουσα σε έναν καιρό που η βία στους νέους έχει ξεπεράσει τα ανησυχητικά επίπεδα– κι ότι δεσμεύεται να εργαστεί βήμα βήμα, προσεκτικά και σοβαρά, για ένα δημοκρατικό σχολείο.

Σήμερα στις 19.00, αν είστε στην Αθήνα, πηγαίνετε σε αυτή την τόσο σημαντική συζήτηση με την Έφη Αχτσιόγλου, εκπροσώπους της εκπαιδευτικής κοινότητας και ειδικούς. Ειδικά αν εργάζεστε στην εκπαίδευση (όλων των βαθμίδων).

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/4 19:00
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ ΤΡΙΑΝΟΝ, ΚΟΔΡΙΓΚΤΩΝΟΣ 21

ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΕ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ/ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

η απάντηση στην ενδοσχολική βία

η ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ (βουλευτρια Νέας Αριστεράς)

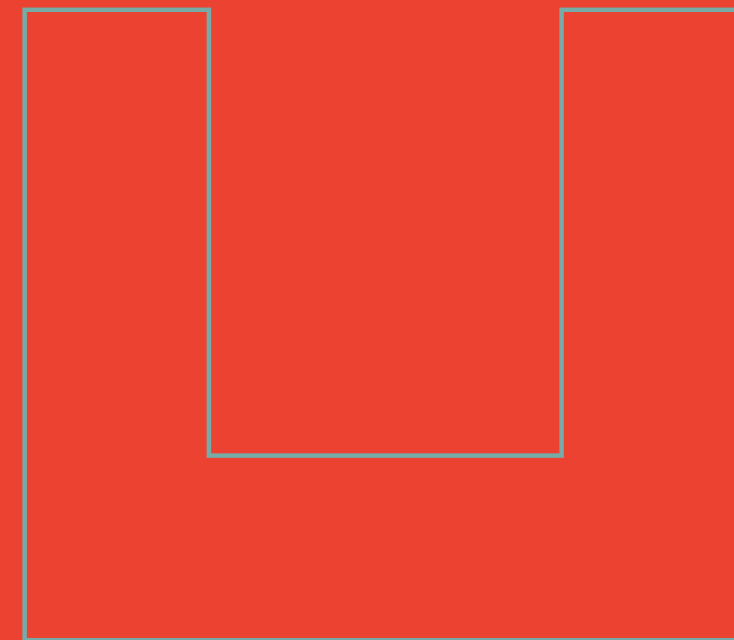
συζητάει με την εκπαιδευτική κοινότητα και ειδικούς

Γιάννη Βασιλείου [μαθητή 2ου Λυκείου Μοσχάτου]
Θεώνη Κουφονικολάκου [συνήγορο του παιδιού]
Στέλλα Μανουσογιωργάκη [εκπαιδευτικό, γεν. γραμματέα ΟΛΜΕ]
Χάρη Παπαδόπουλο [δάσκαλο, μέλος της παιδαγωγικής ομάδας «το Σκασιαρχείο»]
Κωστή Παπαϊωάννου [εκπαιδευτικό, διευθυντή του «Σημείου για τη μελέτη και αντιμετώπιση της ακροδεξιάς»]
Μαργαρίτα Μπογδάνου [μέλος ΔΣ Ένωσης Γονέων Αλίμου]
Συντονίζει η Βασιλική Κατριβάνου [ψυχολόγος, πρώην βουλευτρια]

43 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Ξανά. Γιατί και τα κακώς κείμενα μιας κοινωνίας αλλά και η αντιμετώπιση τους ξεκινούν από την εκπαίδευση. Το βίντεο της χθεσινής, εξαιρετικά ενδιαφέρουσας, συζήτησης «Σχολείο με Δημοκρατία – Κοινωνία με Αλληλεγγύη», που οργάνωσε η Νέα Αριστερά με τη συμμετοχή μελών της εκπαιδευτικής κοινότητας και ειδικών.

<https://www.facebook.com/e.achtsioglou/videos/455974780215771>

42 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Είναι μεγάλη μου τιμή και χαρά να είμαι μέρος ενός ψηφοδελτίου που δεν απαρτίστηκε με κριτήρια life style αλλά ουσιαστικής γνώσης, πολυετούς εμπειρίας και πραγματικά αριστερών ιδεών, κάτι που δυστυχώς σπανίζει στις μέρες μας. Βρισκόμαστε σε έναν δυστοπικό καιρό πολιτικά σε μια Ευρώπη που απειλείται πλέον σοβαρά από ακροδεξιές δυνάμεις, την οικολογική καταστροφή αλλά, δυστυχώς, και τον πόλεμο. Γι' αυτό και είναι πιο επείγον από ποτέ ο προοδευτικός ευρωπαϊκός χώρος (που συχνά μοιάζει ανίκανος να ανταποκριθεί στις επικίνδυνες αυτές εξελίξεις προτείνοντας μια ισχυρή εναλλακτική επιλογή) να κάνει καθαρές και συγκεκριμένες προτάσεις όπως αυτές της Νέας Αριστεράς, με πολιτικές προτεραιότητες που στέκονται χωρίς μισόλογα και ενδοιασμούς δίπλα στα άτομα που το έχουν περισσότερο ανάγκη. Ειδικά στη Ελλάδα, έλειπε αυτή τη στιγμή μια φωνή που να τιμά εξ ολοκλήρου τις αξίες της αριστεράς, να μην παραπαίει ανάμεσα σε προοδευτικές, συντηρητικές και νεοεθνικιστικές απόψεις, και ταυτόχρονα να έχει το θάρρος και την εμπειρία της διακυβέρνησης χωρίς να εξαντλείται σε αντιπαραγωγική κριτική που δεν αναλαμβάνει καμία ευθύνη. Αυτό το κενό έρχεται να καλύψει η Νέα Αριστερά.

Τα τελευταία 15 χρόνια έχω ζήσει και εργαστεί στην Αγγλία, το Βέλγιο, την Ολλανδία. Έχω βιώσει την εμπειρία των πολιτικών που οδήγησαν στο Brexit, έχω κλάψει με συναδέλφους στην Ολλανδία μετά τα πρόσφατα αποτελέσματα των εκλογών στη χώρα τους, έχω δει τους αγρότες στο Βέλγιο να μετατρέπουν το Ευρωκοινοβούλιο σε πεδίο μάχης ισχυρών λαϊκών αιτημάτων. Κι έχω αφιερώσει το μεγαλύτερο μέρος της επαγγελματικής μου ζωής, ως σκηνοθέτρια και ερευνήτρια των σύγχρονων παραστατικών τεχνών, στον τρόπο που η τέχνη και ο πολιτισμός μπορούν να συμβάλλουν στην ενδυνάμωση των πολιτών της Ευρώπης, στην επιστροφή τους στην πολιτική και τη συμμετοχή τους στα κοινά. Η γνώση αυτή μου επέτρεψε να συμβάλω καθοριστικά στη δημιουργία αυτόνομων κοινοτήτων σε διάφορες χώρες της Ευρώπης και στη χώρα μας. Από τη θέση αυτή, δεσμεύομαι να προσφέρω με όλες μου τις δυνάμεις στην υπόσχεση της Νέας Αριστεράς για την επιστροφή της πολιτικής όχι ως πεδίου της ανεξέλεγκτης δράσης μιας μικρής, διαπλεκόμενης οικονομικής ελίτ, αλλά ως χώρου δημοκρατικής, ειρηνικής και αλληλέγγυας συνύπαρξης του ίδιου του «δήμου», των πολιτών, που θα πρέπει να είναι αυτοί που καθορίζουν τη δημοκρατία μας. Στις 10

του Ιούνη, ελπίζω να είναι όσο το δυνατόν περισσότεροι εκπρόσωποί μας στο Ευρωκοινοβούλιο για να ενώσουν τις δυνάμεις τους με συντρόφους και συντρόφισσες των άλλων χωρών για την Ευρώπη που θέλουμε. Αυτό θα είναι το καλύτερο δώρο που θα μπορούσα να φανταστώ ποτέ για τα γενέθλιά μου, που φέτος συμπίπτουν με τα αποτελέσματα των εκλογών.

Η Δανάη Θεοδωρίδου είναι σκηνοθέτρια και ερευνήτρια των σύγχρονων παραστατικών τεχνών με έδρα τις Βρυξέλλες. Σπούδασε Ελληνική Φιλολογία & Γλωσσολογία στο ΑΠΘ και Υποκριτική στη Δραματική Σχολή του ΚΘΒΕ. Από το 2008 ζει και εργάζεται στο εξωτερικό. Μετά την ολοκλήρωση του διδακτορικού της πάνω στη δραματολογία των σύγχρονων παραστατικών τεχνών το 2013 (Πανεπιστήμιο Roehampton, Λονδίνο), η καλλιτεχνική της δημιουργία και έρευνα λαμβάνει χώρα σε διάφορες χώρες της Ευρώπης & επικεντρώνεται στον τρόπο που η τέχνη μπορεί να συμβάλει στην ενδυνάμωση της δημοκρατίας, τη συμμετοχή των πολιτών και το χτίσιμο αυτόνομων κοινοτήτων τόσο σε κοινωνικό όσο και σε εκπαιδευτικό επίπεδο στη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια εκπαίδευση. Διδάσκει καλλιτεχνική έρευνα για τη σχέση τέχνης και δημόσιας σφαίρας στο MA Performing Public Space της Ακαδημίας Τεχνών Γοτθής στην Ολλανδία. Είναι artistic fellow στο Westminster Law and Theory Lab του Λονδίνου και μία από τις καλλιτεχνίδες του ευρωπαϊκού δικτύου για την καλλιτεχνική δημιουργία στον δημόσιο χώρο IN SITU. Επιμελείται ερευνητικά προγράμματα καλλιτεχνικής έρευνας, παρουσιάζει & δημοσιεύει την έρευνα της διεθνώς. Συγγραφέας του βιβλίου Publishing-Practising Democracy Through Performance (Nήσος, 2022)

www.danaetheodoridou.com

Δανάη Θεοδωρίδου
Σκηνοθέτρια & ερευνήτρια
σύγχρονων παραστατικών
ΤΕΧΝΩΝ

**ΥΠΟΨΗΦΙΑ
ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ**

41 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Με τις Μέλισσες. Πάντα.
Όχι στην επέλαση της ακροδεξιάς στην Ευρώπη.
Όχι στο μίσος και στον πόλεμο.
Όχι στον φασισμό.
[#ευρωεκλογες2024](#) [#νέααριστερα](#)

29.4.2024

© Λιλή Χατζηκωνσταντίνου

40 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Από μακριά οι χθεσινές δηλώσεις του υφυπουργού Υγείας της Ελλάδας κ. Βαρτζόπουλου μοιάζουν εξαιρετικά τρομακτικές, αδιανόητες προφανώς για ευρωπαϊκό κράτος –σχεδόν απειλητικές, θα έλεγα, για τις θηλυκότητες–, σαν να βγήκαν από κάποιο δυστοπικό μυθιστόρημα επιστημονικής φαντασίας, σαν εφιάλτης που θα νόμιζε καμιά ότι ανήκει στον περασμένο αιώνα. Το ότι ο συγκεκριμένος άνθρωπος παραμένει στην κυβέρνηση σήμερα, αποδεικνύει αυτό που έτσι κι αλλιώς ξέραμε, ότι στη χώρα αυτή τη στιγμή έχει ανοίξει ένα απύθμενο πηγάδι σκότους και βίας το οποίο η κυβέρνηση της ΝΔ σκάβει όλο και πιο βαθιά μέρα με τη μέρα. Πηγάδι που θα πρέπει να παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις, το κάθε άτομο όπως μπορεί, για να κλείσει άμεσα και οριστικά.

Αντί να απελπιστώ όμως, ψάχνω για αντίβαρο και μοιράζομαι κάποιες φωτογραφίες που μου έστειλαν συμπτωματικά πριν λίγο από την πρόσφατη συμμετοχή μου στο συμπόσιο καλλιτεχνικής έρευνας What Methods Do (Leiden University Academy of Creative and Performing Arts και Platform for Arts Research in Collaboration) με το βλέμμα σε όλες τις γυναίκες που παλεύουν καθημερινά στην εργασία τους (συχνά σε αντίξοες συνθήκες) για μεγαλύτερη ισότητα. Κι ως απάντηση στο μίσος που στράφηκε προς το μέρος μας χτες, σκέφτομαι έναν στίχο του αγαπημένου μου Λεξ: «Στ' αρχίδια της, ποδοπατάει τον κόσμο με τα Adidas της».

Θα το ποδοπατήσουμε το μίσος και τη βία. Είμαστε πολλές και είμαστε μαζί. Και μαθαίνουμε να αναγνωρίζουμε μέρα με τη μέρα όλο και πιο καθαρά επικινδύνα μισογύνικες συμπεριφορές που, ενώ απειλούν τη σωματική, ψυχική και πνευματική μας υγεία, ειδικά στη χώρα μας (αλλά όχι μόνο) περνιούνται για δεδομένες ή αστεϊάκια. Και πλέον μιλάμε.

Η Νέα Αριστερά ήταν εξαρχής και θα συνεχίσει να είναι μέρος του αγώνα αυτού στην Ελλάδα και την Ευρώπη. Για αυτό και πρέπει να έχει δυνατή φωνή στο επόμενο ευρωκοινοβούλιο. Αυτό είναι μια ευχή. Πολιτική. Και ως σαββατογεννημένη, λένε, οι ευχές μου πιάνουν.

© Reinier Gerritsen

39 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Η πολιτική είναι η πράξη του «να εμφανίζομαι [δημόσια] στους άλλους όπως εκείνοι εμφανίζονται σε μένα» και συνδέεται άμεσα με τις ορατές μορφές που παίρνουν τα σώματα μας στον δημόσιο χώρο».
R. Schneider

Η σημερινή μέρα ανήκει στον δρόμο και στην πολιτική των σωμάτων.

1.5.2024

38 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Δύο τρία πράγματα που κρατάω από τη χθεσινή μέρα: Οι Βρυξέλλες μεταμορφώθηκαν σε μια σπάνια γιορτή-διεκδίκηση του λαού και των εργατικών κινημάτων του σε πολλά σημεία της πόλης. Καθώς κινούμαστε μέσα από τη γιορτή με την παντοινή φίλη και σταθερή συντρόφισσα Λιλή Χατζηκωνσταντίνου –συζητώντας για το κίνημα του σουρεαλισμού στο Βέλγιο που φέτος γιορτάζει τα 100 του χρόνια, και την ανάγκη να ξαναβρούμε τη σχέση μας με τη διανόηση κι όχι μόνο με τα βίντεο του YouTube–, φωτογραφίζω έναν μεγάλο ροζ φιόγκο στα μαλλιά μιας κοπέλας και ένα σύνθημα που είναι κοινό σε όλες τις γλώσσες «η δεξιά και η ακροδεξιά είναι συνένοχες με τους υπερπλούσιους». Και σκέφτομαι πόσο σημαντικό είναι να καταλάβουμε ως ψηφοφόροι της Ελλάδας που κοιτάμε την Ευρώπη από μακριά, συχνά χωρίς να συνδεόμαστε με αυτή ή ακόμη και θεωρώντας την ως εχθρό, ότι Ευρώπη δεν είναι το ένα ή το άλλο, αλλά αυτό που την κάνουν οι λαοί της. Στο χέρι των λαών της είναι να γίνει μια πραγματική ένωση αλληλεγγύης κι όχι η «ευρωφούσκα» που είναι σήμερα, αλλάζοντας τους πολιτικούς συσχετισμούς σε αυτή.

Αργότερα, ακούω το podcast της lifo όπου ο Κωστής Καρπόζηλος συζητά με εξαιρετικά προσεκτικό και ενδιαφέροντα τρόπο με τη Βασιλική Σιούτη για τον διεθνικό χαρακτήρα του ελληνικού εργατικού κινήματος και την κομβική συμβολή σε αυτό των προσφύγων, των μεταναστών και του εβραϊκού πληθυσμού της χώρας. Και σκέφτομαι πόσο βασική προϋπόθεση είναι η γνώση της ιστορίας για την επιστροφή της πολιτικής. Το podcast είναι διαθέσιμο εδώ, κρατά μόνο μισή ώρα και το συστήνω ανεπιφύλακτα: <https://open.spotify.com/episode/0UhPIjv9sh1xHy3yfG7jzA...>

Σήμερα όμως είναι 2 Μαΐου. Η μέρα που γεννήθηκε η γυναίκα που με γέννησε. Χρόνια πολλά στη μαμά μου, που μου έμαθε να μην τα παρατάω ποτέ και να αγωνίζομαι για έναν κόσμο με μεγαλύτερη ενσυναίσθηση.

Σήμερα είναι η μέρα που αποφυλακίζεται και θα κυκλοφορεί ξανά ανάμεσα μας ο Νίκος Μιχαλολιάκος, αρχηγός της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής.

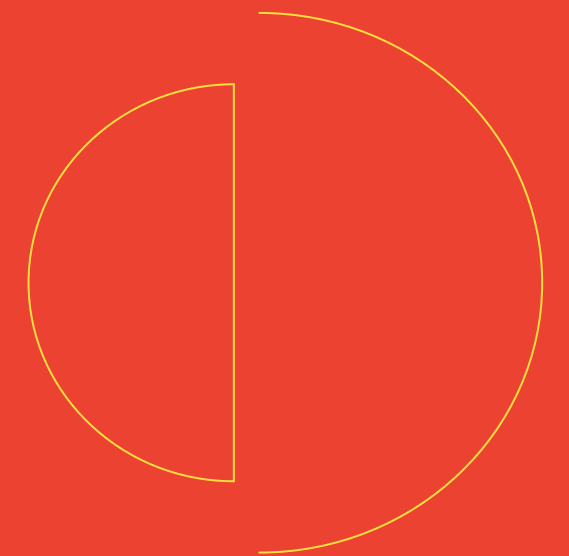
Συνεχίζουμε και σήμερα συλλογικά τον αγώνα με τη Νέα Αριστερά για να κάνουμε την πολιτική μας πρόταση, για την επείγουσα ανάγκη επιστροφής της πολιτικής στη χώρα και την Ευρώπη, γνωστή σε όσο το δυνατόν περισσότερο κόσμο.

37 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Λίγες σκέψεις μου στο The Press Project για τη χθεσινή μέρα των παθών για τη χώρα, για την άμεση αντίδραση και εγρήγορση που οφείλουμε να έχουμε ως προοδευτικοί πολίτες προκειμένου να αποτρέψουμε τα χειρότερα, και για τους λόγους που με έκαναν να συμπορευτώ με τη Νέα Αριστερά.

https://thepressproject.gr/i-aristera-ofeilei-na-analavei-amesa-tin-efthyni-pou-tis-analogei-me-sygkekrimenes-protaseis-diakyvernisis-prin-einai-poly-arga/?fbclid=IwY2xjawGUxLdleHRuA2FibQlxMQABHYLheSnHoh0vWPSaODnfHSR7huL3s21wCKJIRJarAX9Jsz7THbobtjXQ_aem_7oV6K_BnznU5zvqrHaD57A

36 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Καρέ του Κόκκινου, Καρέ των Δικαιωμάτων σήμερα στο EU Open Doors Day του Ευρωκοινοβουλίου με τη Νέα Αριστερά Βελγίου - New Left Belgium.

Καλή (Πολιτική) Ανάσταση!

4.5.2024

35 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΚΛΟΓΕΣ

Καλό Πάσχα.
Καλό Πέρασμα στο Φως.

5.5.2024

34 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Ημερολόγιο Σαββατοκύριακου:

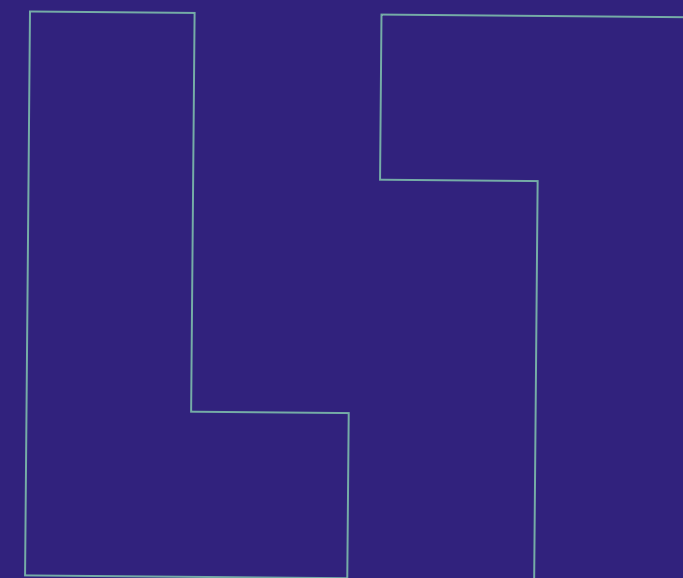
Το Σάββατο επισκεφτήκαμε το Ευρωκοινοβούλιο με τη Νέα Αριστερά Βελγίου – New Left Belgium στο πλαίσιο του Open Doors Day. Η ουρά του κόσμου που περίμενε να μπει μέσα έφτανε ακατέβαρα κατά τη διάρκεια της μέρας τουλάχιστον τα 15-20 μέτρα σε όλα τα κτίρια. Παρήγορο να ενδιαφέρεται τόσος κόσμος για το πού παίρνονται οι αποφάσεις που αφορούν τη ζωή του. Μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο, έπεσα πάνω σε μια δράση με τίτλο Democracy in Action. Λόγω της ομοιότητας με τον τίτλο της καλλιτεχνικής μου έρευνας για την Πρακτική της Δημοκρατίας, η δράση μού τράβηξε αμέσως την προσοχή. Πλησίασα και μου έδωσαν ένα μπαλάκι με το οποίο μπορούσα να ψηφίσω ποια θεωρώ πως θα έπρεπε να είναι η πρώτη προτεραιότητα της Ευρώπης σήμερα. Ψήφισα τις κοινές αξίες, κανόνες και δικαιώματα, γιατί θεωρώ ότι από αυτό εξαρτώνται όλα τα υπόλοιπα. Στη συνέχεια, ρώτησα τι ακριβώς κάνει η Ευρώπη σήμερα για τον σκοπό αυτό δεδομένου ότι υπάρχουν μεγάλες ανισότητες ανάμεσα στις χώρες της. Η απάντηση ήταν ότι η Ευρώπη δεν μπορεί να επιβάλει, μπορεί μόνο να συμβουλέψει, γιατί θέλει ταυτόχρονα να σέβεται και τη διαφορετικότητα των πολιτισμών της. Ιδιαίτερη ισορροπία. Από τη μια, τα χρόνια των μνημονίων είδαμε καλά τι θα πει να χάνεις την αυτονομία σου ως λαός. Από την άλλη, στην περίπτωση των Τεμπών, είδαμε τι στήριγμα μπορεί να είναι η ευρύτερή μας κοινότητα για μια χώρα που έχει χάσει κάθε ίχνος δικαιοσύνης. Έμαθα επίσης ότι μπορούμε να ενημερωθούμε όλες κι όλοι για το τι μπορεί να κάνει η ΕΕ για εμάς εδώ: <https://what-europe-does-for-me.europarl.europa.eu/el/home>

Στη συνέχεια ρώτησα με ποιον τρόπο εμπλέκει η Ευρώπη τους πολίτες στις αποφάσεις της. Η απάντηση ήταν ότι η ΕΕ αποτελεί αντιπροσωπευτικό όργανο, οι πολίτες συμμετέχουν μέσω των εκπροσώπων τους. Αλλά δύο συγκεκριμένοι τρόποι παρέμβασης είναι τα ψηφίσματα και ένα συνέδριο πολιτών που έγινε πριν από δύο χρόνια. Σημαντικά βήματα, αλλά λίγα. Τόσο στην Ολλανδία, όσο και στο Βέλγιο, αλλά και αλλού, έχουν σχεδιαστεί και δοκιμαστεί πολύ προσεκτικά πειράματα αμεσοδημοκρατίας και εμπλοκής των πολιτών. Γνωρίζω και έχω συνεισφέρει σε κάποια από αυτά. Πέρα από τη λίγο πολύ επιφανειακή διάδραση των Open Days, τα όργανα της

ΕΕ θα πρέπει να κάνουν το επόμενο βήμα προς μια ουσιαστική συμμετοχή των πολιτών. Μόνο έτσι ίσως μπορέσουμε κάποια στιγμή να μιλήσουμε για κοινά διαμορφωμένες αξίες.

Την Κυριακή, πάω στη συναυλία των Karpe, ενός από τα πιο σημαντικά συγκροτήματα hip-hop της Νορβηγίας. Επί σκηνής καλλιτέχνες δεύτερης γενιάς μεταναστών από όλες τις φυλές. Το άκουσμα, μίξη ήχων από όλο τον κόσμο. Σκέφτομαι ότι αυτή η εικόνα εκφράζει όσο καμιά την ταυτότητα της Ευρώπης: πολυπολιτισμικότητα και δημιουργική συνύπαρξη των πολιτισμών. Όσο πιο γρήγορα αυτό γίνει κοινή αξία και πολιτικά στην Ευρώπη, τόσο το καλύτερο για όλους μας. Δυστυχώς, η Ελλάδα έχει ακόμη πιο πολύ δρόμο για κάτι τέτοιο...

Κι όλα αυτά μεταξύ βαψίματος αυγών, πασχαλινού τραπέζιου και Ανάστασης της ελληνικής διασποράς, που προσπαθεί να βρει τρόπο να συνδεθεί από μακριά με την πατρίδα... όνειρα της διασποράς, που λένε και οι Karpe...

33 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Στο βιβλίο του με τίτλο το κομβικό (και μάλλον ρητορικό) ερώτημα *Is Democracy Failing?* («Αποτυγχάνει η Δημοκρατία;»), ο Niheer Dasandi σημειώνει ότι προκειμένου να χαρακτηριστεί πραγματικά δημοκρατικό ένα πολίτευμα θα πρέπει να ισχύουν σε αυτό ταυτόχρονα ΟΛΑ τα παρακάτω:

1. η διεξαγωγή εκλογών εφόσον όμως αυτές διεξάγονται με τρόπο που επιτρέπει σε όλα τα υποψήφια κόμματα να προβάλλουν τις απόψεις τους ελεύθερα και ισότιμα στα ΜΜΕ, που οφείλουν να δρουν προσεκτικά προς τον σκοπό αυτό (άλλωστε με «εκλογές» προκύπτουν και καθεστώτα ανελεύθερα και αυταρχικά όπως αυτά στη Ρωσία, την Τουρκία ή το Ιράν, οπότε από μόνες τους οι εκλογές δεν λένε πολλά)
2. η ενεργή και μαζική συμμετοχή των πολιτών στα κοινά και στη λήψη σημαντικών πολιτικών αποφάσεων
3. η διασφάλιση ίσων δικαιωμάτων για όλα ανεξαιρέτως τα άτομα
4. η ανεξάρτητη λειτουργία της δικαιοσύνης

Ακόμη και η πιο βιαστική σύγκριση των τεσσάρων αυτών σημείων με την πολιτική κατάσταση της Ελλάδας σήμερα, κάνει ολοφάνερο τον κίνδυνο στον οποίο βρίσκεται η δημοκρατία μας σε ένα κράτος που απαξιώνει κάθε έννοια δικαίου, που βρίσκεται στην τελευταία θέση των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης ως προς την ελευθερία του Τύπου, που συνειδητά καταπατά βασικά ανθρώπινα δικαιώματα μετατρέποντας το Αιγαίο σε μαζικό τάφο μεταναστών και προσφύγων, που φτωχοποιεί καθημερινά όλο και περισσότερο τους πολίτες του εξαθλιώνοντας την καθημερινότητά τους.

Στο χέρι μας είναι να ανατρέψουμε την κατάσταση. Η Νέα Αριστερά, με συγκεκριμένες θέσεις και προτεραιότητες, θα είναι η φωνή του δρόμου και των εργαζομένων στο επόμενο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και θα παλέψει με όλες της τις δυνάμεις για την επιστροφή της δημοκρατίας στη χώρα. Γιατί, ανέκαθεν στον κόσμο, η θετική κοινωνική αλλαγή ερχόταν από προοδευτικές δυνάμεις της μειοψηφίας που τολμούσαν δυναμικά να οραματιστούν και να πειραματιστούν με κάτι νέο, κι όχι από τις καταστροφικές δυνάμεις του σκότους, της βίας και της τοξικότητας, ακόμα κι όταν εκείνες ήταν πλειοψηφία όπως στους μαύρους καιρούς που ζούμε σήμερα.

7.5.2024

32 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Είμαστε πολλ@ και βρισκόμαστε σε διάφορα μέρη του κόσμου, είτε από ανάγκη, είτε από επιλογή. Αλλά έχουμε πάντα το βλέμμα πίσω στην Ελλάδα και μοιραζόμαστε κοινές ανησυχίες για το μέλλον της χώρας και της Ευρώπης. Την ερχόμενη Τρίτη 14 Μαΐου στις 19.30 CET (20.30 ώρα Ελλάδας), η Νέα Αριστερά Βελγίου καλεί τους νομάδες της Ευρώπης και του κόσμου, τους Έλληνες του εξωτερικού, αλλά κι όσες κι όσους θέλουν να είναι μαζί μας από την Ελλάδα, σε μια διαδικτυακή συζήτηση που θα συντονίσω με τη συνυποψήφια Έφη Γιαννοπούλου και όπου θα μοιραστούμε σκέψεις για τις αλλαγές που θέλουμε να δούμε σε Ελλάδα και Ευρώπη και τον καθοριστικό ρόλο που παίζει η (Νέα) Αριστερά στις αλλαγές αυτές. Κυρίως όμως θα ακούσουμε τα δικά σας ερωτήματα και προβληματισμούς. Ελάτε μας!

<https://www.facebook.com/events/1741167553078071?ref=newsfeed>

ΝΕΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ

**ΤΡΙΤΗ 14 ΜΑΗ 19:30
(20:30 ΕΛΛΑΔΑ)**

**Ο ΡΟΛΟΣ ΤΗΣ (ΝΕΑΣ) ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ
ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ**

διαδικτυακή συζήτηση με τις
υποψήφιας ευρωβουλευτήριες

Έφη Γιαννοπούλου
[μεταφράστρια, επιμελήτρια εκδόσεων]

Δανάη Θεοδωρίδου
[σκηνοθέτιδα, ερευνήτρια σύγχρονων παραστατικών τεχνών]

31 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Ανακοίνωση του Γραφείου Τύπου της Νέας Αριστεράς:

Σήμερα συμπληρώνονται 79 χρόνια από τη μεγάλη νίκη της ανθρωπότητας κατά του φασισμού και του ναζισμού. Είναι η ημέρα που η ναζιστική Γερμανία υπέγραψε την άνευ όρων συνθηκολόγησή της και μπήκε τέλος στη φριχτή εμπειρία του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. Είναι η ημέρα που τελείωσε η τραγωδία πρωτόγνωρων εγκλημάτων πολέμου, που τέλειωσε η πιο φριχτή γενοκτονία της ανθρώπινης ιστορίας, το Ολοκαύτωμα των Εβραίων.

Αυτή την ημέρα θυμόμαστε τα θύματα σημερινών πολέμων, θυμόμαστε την αυτονόητη υποχρέωσή μας να βρισκόμαστε πάντα στη σωστή πλευρά της Ιστορίας: στην πλευρά του ανυπεράσπιστου ανθρώπου, του δίκιου και της ελευθερίας.

Εβδομήντα εννέα χρόνια μετά, δύο πόλεμοι βρίσκονται σε εξέλιξη στην περιοχή μας. Αίτημα για όλον τον κόσμο είναι να μπει τέλος στην παράνομη εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία. Να αποφύγουμε την κλιμάκωση που μπορεί να οδηγήσει ακόμα και σε πυρηνική καταστροφή.

Αίτημα για όλον τον κόσμο είναι να σταματήσει η εξόντωση του παλαιστινιακού λαού στη Γάζα. Τριάντα πέντε χιλιάδες Παλαιστίνιοι, οι περισσότεροι άμαχοι, έχουν χάσει τη ζωή τους μέσα σε λίγους μήνες. Πρόκειται πλέον για Γενοκτονία. Η διεθνής κοινότητα υποχρεούται να παρέμβει αποφασιστικά για να σταματήσει το έγκλημα στη Γάζα και να αναγνωριστεί επιτέλους το δικαίωμα των Παλαιστινίων να ζουν με ελευθερία στο δικό τους κράτος.

Για να τιμήσουμε τη μεγάλη αντιφασιστική νίκη των λαών πριν 79 χρόνια οφείλουμε να σταθούμε στη μεριά της δημοκρατίας και της ελευθερίας, ενάντια στις πολεμικές συγκρούσεις. Ενάντια στους σχεδιασμούς που θέλουν η Ευρώπη να γυρίσει σε σκοτεινές εποχές και να μπει ξανά σε μια κούρσα εξοπλισμών. Δική μας απάντηση παραμένει η ειρήνη, η δημοκρατία, η ελευθερία.

30 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Μια σημαντική καμπάνια της Ευρωπαϊκής Ένωσης Χορτοφάγων (EVU), ένωσης «ομπρέλα» 46 οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών σε 28 χώρες. Για ένα ευνοϊκό περιβάλλον που θα διευκολύνει την επιλογή περισσότερων φυτικών τροφίμων και πιάτων σε όσους το επιθυμούν.

Διαβάστε εδώ το Plant-Based Μανιφέστο για περισσότερες πληροφορίες:
<https://www.euroveg.eu/the-plant-based-manifesto/>

Η προσωπική μου υπογραφή ως υποψήφιας ευρωβουλευτριας με τη Νέα Αριστερά προστέθηκε στη λίστα χωρίς δεύτερη σκέψη.

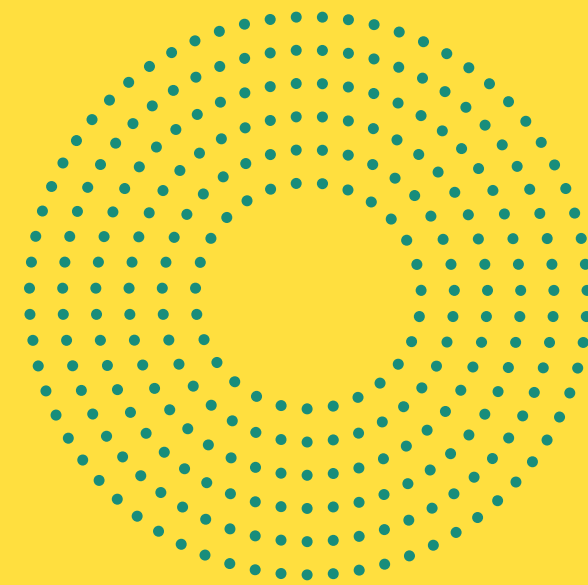

29 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Εξομολογητικό σημείωμα: Τον τελευταίο καιρό και ειδικά τις τελευταίες μέρες, όσο ενημερώνομαι όλο και περισσότερο για τους πολύπλοκους πολιτικούς συσχετισμούς στην Ευρώπη, νιώθω λίγο σαν κατάσκοπος του λαού. Σαν να μου επιτρέψαν ξαφνικά, ως μια τυχαία πολίτη, να μπω σε όλες εκείνες τις αίθουσες που φανταζόμαστε ως μακρινές, κρυμμένες, αφηρημένες. Τις αίθουσες όπου παίρνονται αποφάσεις για μας χωρίς εμάς, αποφάσεις που μας αφορούν άμεσα. Αυτά που μαθαίνω με κάνουν να φρίττω (χωρίς να με εκπλήσσουν δυστυχώς).

Τις επόμενες μέρες σκοπεύω να μοιράζομαι το προνόμιο που μου δόθηκε, βάζοντας εδώ κάποια από τη νέα γνώση. Ας πούμε αυτό: Το ξέρατε ότι την πρόταση που έκανε τον Μάιο του 2023 (ναι, όσο εδώ γίνονταν οι εθνικές εκλογές) στο Ευρωκοινοβούλιο η Αριστερά, μαζί με τους Σοσιαλιστές και τους Πράσινους, για φορολόγηση των υπερπλουσίων και των υπερκερδών τους, την καταψήφισαν το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (στο οποίο ανήκει και η ΝΔ), το Renew (του Μακρόν), οι υπερσυντηρητικοί και η ακροδεξιά (που, κατά τα άλλα, μιλάει τη γλώσσα του λαού και υπερασπίζεται τα συμφέροντά του); Την ίδια στιγμή, τα τελευταία χρόνια οι κοινωνικές ανισότητες στην Ευρώπη έχουν εκτοξευθεί, ενώ τα 2/3 του νέου πλούτου που παράχθηκε σε αυτή πήγαν στο μόλις 1% των πιο πλούσιων.

Για τη Νέα Αριστερά, η φορολόγηση του πλούτου είναι μια από τις 6 +1 βασικές της προτεραιότητες για την Ελλάδα και την Ευρώπη.

28 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Συνέχεια μοιράσματος ενδιαφέρουσας γνώσης που αποκτώ τις τελευταίες μέρες με ένα quiz:

Πριν λίγους μήνες, τον Φλεβάρη του 2024, το Ευρωκοινοβούλιο υπερψήφισε ψήφισμα κόλαφο για το κράτος δικαίου και την ελευθερία του Τύπου στην Ελλάδα. Το κείμενό του βρίσκεται εδώ: https://www.europarl.europa.eu/doceo/document/B-9-2024-0098_EL.html

Εκτός από τα προφανή, ότι δηλαδή η ΝΔ (που μάλιστα είχε καταθέσει αντιψήφισμα που εκθείαζε την κυβέρνηση γιατί πέρασε το ευρωκοινοβούλιο για τον ΣΚΑΪ) αλλά και η Ελληνική Λύση (που δεν έχει κανένα πρόβλημα με το ότι πνίγουμε ανθρώπους στη θάλασσα ή τους δολοφονούμε στα τρένα) καταψήφισαν την πρόταση, ποιο άλλο από τα ελληνικά κόμματα που βρίσκονται στο Ευρώπη ΔΕΝ την ψήφισε και με ποια δικαιολογία;

- α. ο ΣΥΡΙΖΑ
- β. το ΚΙΝ.ΑΛ.
- γ. η Νέα Αριστερά
- δ. το ΚΚΕ

Η σωστή απάντηση είναι το δ. Το ΚΚΕ δεν ψήφισε το εν λόγω ψήφισμα με τη δικαιολογία ότι ξεπλένει τη ΝΔ κάνοντας θετική αναφορά στον νόμο για τον γάμο και την τεκνοθεσία των ομόφυλων ζευγάρια με τον οποίο το ΚΚΕ διαφωνεί.

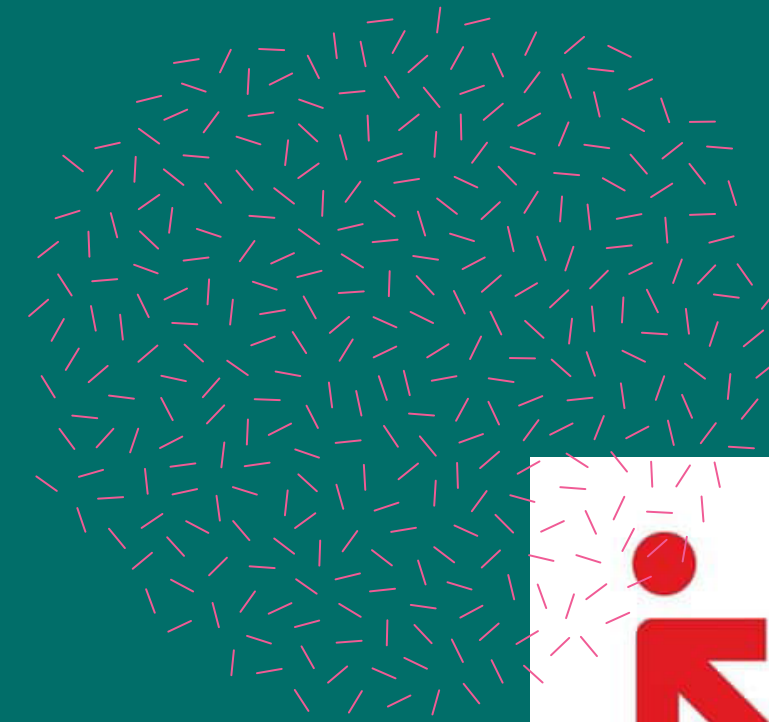
ΥΓ. Χρόνια πολλά στις γυναίκες που είναι μητέρες κι έχουν αναλάβει την απαιτητική εργασία (που για τον καπιταλισμό ανέκαθεν ήταν αυτονόητα αποκλειστικά γυναικεία και απλήρωτη) να μεγαλώνουν νέους ανθρώπους. Σε αυτές που είναι εδώ, με τη σκέψη και σε εκείνες που έφυγαν. Σε αυτές που είναι μητέρες παιδιών που βοηθούν με την ανατροφή των δικών τους παιδιών παρά τις περιορισμένες αντοχές της ηλικίας τους. Σε εκείνες που ζουν ό,τι χειρότερο μπορεί να συμβεί σε μια μητέρα, να θρηνεί τα παιδιά της, στη Γάζα κι όπου αλλού υπάρχει πόλεμος αλλά και παντού. Μαζί τους πάντα.

27 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Σήμερα βρισκόμαστε και συζητάμε στη Θεσσαλονίκη, στην αίθουσα Αιμίλιος Ριάδης της ΔΕΘ στις 19.00.

Για το περιβάλλον, χωρίς το οποίο δεν έχει υπάρξει τίποτα άλλο.

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ 24

εκδήλωση

ο **ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΣΗΣ** συζητάει για τα περιβαλλοντικά προβλήματα της Θεσσαλονίκης

με τον **Γιάννη Μαγκριώτη**
πρ. υπουργός, Κίνηση Πολιτών Θεσσαλονίκης για το Μητροπολιτικό Πάρκο ΔΕΘ

με τον **Θανάση Πάντσιο**
Ερευνητής ΕΚΕΤΑ, μέλος του Δικτύου Περιβάλλοντος της Νέας Αριστεράς

με την **Πέτη Πέρκα**
βουλευτή και Γραμματέα της ΚΟ της Νέας Αριστεράς

Συντονίζει η **Ελένη Στολάκη**

ΔΕΥΤΕΡΑ 13/5 **19:00**

ΑΙΘΟΥΣΑ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΡΙΑΔΗΣ (ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΔΕΘ)

Δώσε Φωνή
στο Δίκιο σου

**ΝΕΑ
ΑΡΙΣΤΕΡΑ**

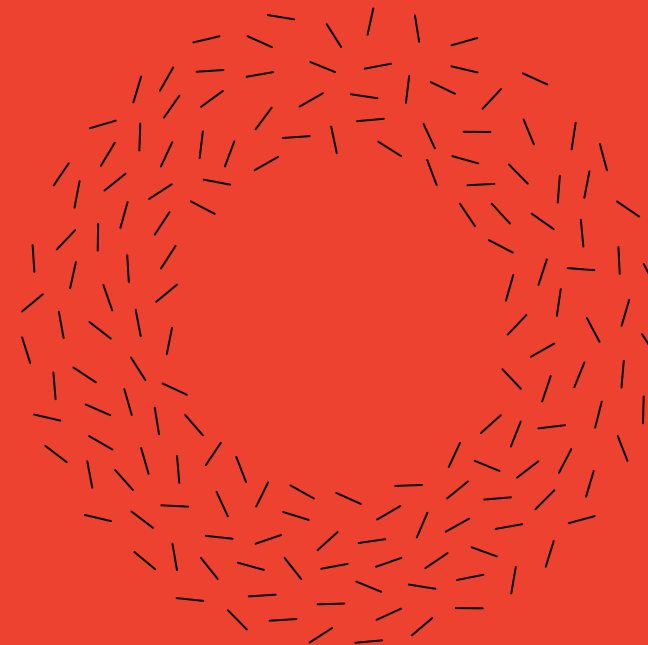

ΓΙΕΣ ΤΟ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΚΑΛΠΗ

26 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Χθες, ο πρόεδρος της Νέας Αριστεράς Αλέξης Χαρίτσης έκλεισε την εκδήλωση για τα περιβαλλοντικά προβλήματα της Θεσσαλονίκης που έγινε στη ΔΕΘ με την ευχή να βρισκόμαστε και να μιλάμε. Ακόμα κι όταν διαφωνούμε, να επιμένουμε στην ανταλλαγή και την αλληλοκατανόηση. Μόνο έτσι μπορούμε να νικήσουμε την πόλωση, την αδιαλλαξία και την τοξικότητα που χαρακτηρίζουν σήμερα συχνά τον δημόσιο διάλογο.

Σήμερα έχω την τύχη να κάνω δύο πολύ ουσιαστικές, για μένα, συζητήσεις. Η πρώτη με τη Λίνα Πέτκου την οποία ευχαριστώ θερμά για το ενδιαφέρον και τις εύστοχες ερωτήσεις. Συζητάμε γραπτώς για το πώς καταλαβαίνω εγώ τον κεντρικό στόχο που θέτει η Νέα Αριστερά για επιστροφή της πολιτικής. Η δεύτερη απόψε το βράδυ διαδικτυακά στις 20:30 ώρα Ελλάδας (19:30 CET), με την συνυποψήφιά μου Έφη Γιαννοπούλου και όλες και όλους εσάς, στο πλαίσιο της εκδήλωσης «Ο ρόλος της (Νέας) Αριστεράς στην Ευρώπη», που οργανώνει η Νέα Αριστερά Βελγίου.

25 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

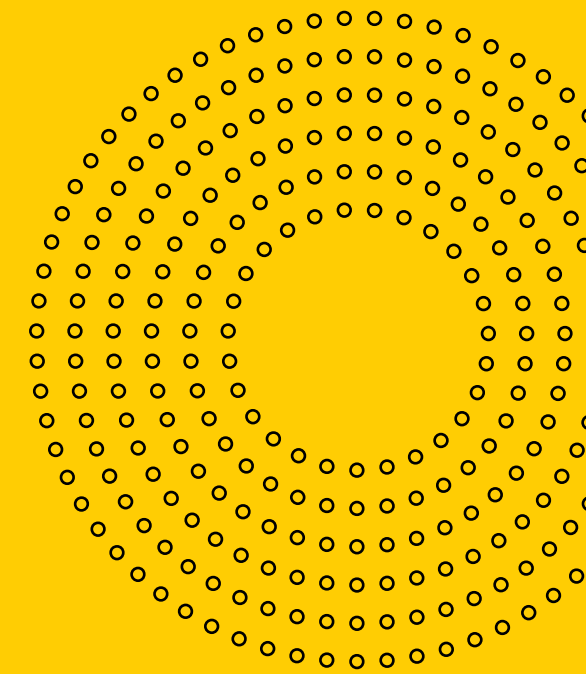
Με αυτό που ξέρουμε καλύτερα:

Το πρωί και το μεσημέρι με μαθητές του Γυμνασίου Καλλικράτειας στη Χαλκιδική για την Πρακτική της Δημοκρατίας και του δημόσιου λόγου, μαζί με τις καταπληκτικές συμμετέχουσες της ομάδας της Θεσσαλονίκης.

Το απόγευμα στις 17.30 στο Ισλαχανέ στη Θεσσαλονίκη για τις «Μηνιαίες συναντήσεις πολιτών στο Ισλαχανέ - Η πρακτική της δημοκρατίας». Φίλες και φίλοι στη Θεσσαλονίκη, ελάτε να μοιραστούμε σκέψεις, ανησυχίες και στόχους.

Η πολιτική επιστρέφει σταθερά και προσεκτικά από τα κάτω. Προχωράμε.

15.5.2024

24 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Σήμερα είναι μια μαύρη μέρα για την Ευρώπη. Ο ακροδεξιός Wilders στην Ολλανδία ανακοίνωσε ότι κατάφερε να φτιάξει κυβέρνηση. Άλλη μια ευρωπαϊκή χώρα στον δρόμο του σκότους και του μίσους.

Στις εκλογές στις 9 Ιουνίου αποφασίζουμε για το τι Ευρώπη θέλουμε. Αυτή της αριστεράς, του κοινωνικού κράτους και των δικαιωμάτων ή εκείνη της ακροδεξιάς, των υπερπλουσίων, του μίσους και της βίας.

Και για να μιλάμε συγκεκριμένα πια όσο φτάνει η ώρα που μας καλεί να πάρουμε μια καθαρή πολιτική θέση, αναφέρω παρακάτω το έργο της αριστεράς στην Ευρωβουλή τα προηγούμενα χρόνια καθώς και το τι έκανε η δεξιά και η ακροδεξιά ως προς το έργο αυτό:

Κύριο και συνεχές αίτημα της Αριστεράς στην Ευρώπη είναι η αύξηση των κονδυλίων που πάνε στο κοινωνικό κράτος (υγεία, παιδεία κτλ.) καθώς και η χάραξη μιας κοινής πολιτικής των χωρών-μελών ώστε να μην κάνει ο καθένας ό,τι θέλει (όπως π.χ. στο μεταναστευτικό, που το βάρος πέφτει στις χώρες υποδοχής) ούτε να ωφελούνται οι ισχυροί οικονομικά στις πλάτες των λιγότερο ισχυρών.

Παρακάτω, ενδεικτικά μόνο, κάποια από τα ψηφίσματα που έλαβαν χώρα στην προηγούμενη θητεία του Ευρωκοινοβουλίου και πώς ψήφισε η ΝΔ και το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα (ΕΛΚ) στο οποίο ανήκει, αλλά και η ακροδεξιά:

- Ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου για το κράτος δικαίου και την ελευθερία του Τύπου στην Ελλάδα (7/2/2024): Καταψήφισαν οι ευρωβουλευτές της ΝΔ (είχαν καταθέσει αντιψήφισμα που εκθειάζε την κυβέρνηση)
- Ψήφισμα για το Predator με αυστηρές συστάσεις στην κυβέρνηση Μητσοτάκη: οι ευρωβουλευτές της ΝΔ απείχαν κόντρα στη γραμμή του ΕΛΚ (15/6/2023)
- Συζήτηση στην Ολομέλεια για το κράτος δικαίου στην Ελλάδα (αίτημα που κατέθεσαν οι Πράσινοι με στήριξη Αριστεράς και Renew): καταψήφισαν το ΕΛΚ και οι ευρωβουλευτές της ΝΔ (29/3/2023)
- Πρόταση της Αριστεράς να συζητηθεί στην Ολομέλεια η δράση της Frontex: καταψήφισαν το ΕΛΚ και οι ευρωβουλευτές της ΝΔ, οι υπερσυντηρητικοί και η ακροδεξιά (17/10/2022)
- Φορολόγηση υπερπλουσίων και υπερκερδών (πρόταση Αριστεράς, Σοσιαλιστών

και Πρασίνων): καταψήφισαν το ΕΛΚ και οι ευρωβουλευτές της ΝΔ, Renew, υπερσυντηρητικοί και ακροδεξιά (10/5/2023)

- Νόμος για την αποκατάσταση της φύσης (Nature Restoration Law): Το ΕΛΚ, η ΝΔ και η ακροδεξιά έκαναν καμπάνια για να απορριφθεί η πρόταση και την καταψήφισαν (27/2/2024)
- Τροπολογίες της Αριστεράς για άμεση κατάπαυση πυρός στη Γάζα: οι Ευρωβουλευτές της ΝΔ καταψήφισαν σειρά τροπολογιών για άμεση, μόνιμη και χωρίς προϋποθέσεις κατάπαυση πυρός
- Υπερψηφίστηκε από την Ολομέλεια έκθεση για τη Βόρεια Μακεδονία που στηρίζει τη Συμφωνία των Πρεσπών: 3 ευρωβουλευτές της ΝΔ δεν ψήφισαν, 3 απείχαν και 1 καταψήφισε (19/5/2022)
- Δημιουργία διοργανικού φορέα δεοντολογίας για τα μέλη των θεσμικών οργάνων της ΕΕ, πρόταση που κατατέθηκε μετά από διάφορα σκάνδαλα διαφθοράς προκειμένου να ενισχυθεί η διαφάνεια και να θεσπιστούν, για πρώτη φορά, κοινά πρότυπα δεοντολογικής συμπεριφοράς: Το ΕΛΚ καταψήφισε τη συμφωνία, ενώ η ευρωμάδα της ΝΔ δεν συμμετείχε στην ψηφοφορία (25/4/2024)
- Ψήφισμα για καθιέρωση του ελάχιστου εγγυημένου εισοδήματος: δεξιά και ακροδεξιά δεν στήριξαν το ψήφισμα (15/3/2023)

Στις 9 Ιουνίου, Δώσε Φωνή στο Δίκιο σου. Πάρε θέση για την Ευρώπη του αύριο. Πες όχι στη δεξιά και την ακροδεξιά.

Δώσε Φωνή
στο Δίκιο σου

ΠΕΣ ΤΟ
ΚΑΙ ΣΤΗΝ
ΚΑΛΠΗ

23 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Πριν λίγο καιρό, πήρα μέρος σε ένα υπέροχο πρότζεκτ μιας καλλιτέχνιδας και γυναίκας που εκτιμώ και θαυμάζω βαθιά, της Sarah Vanhee. Στη νέα της δουλειά *Words Service*, η Sarah καλεί κόσμο να μιλήσει για πράγματα που τον απασχολούν αλλά δεν βρίσκει τις λέξεις να τα εκφράσει. Ακούει προσεκτικά και μετά προσπαθεί να εκφράσει εκείνη αυτά που έχει στο νου σου.

Το μεσημέρι της μέρας πριν φύγω από τις Βρυξέλλες για την Ελλάδα, η Sarah με άκουσε να προσπαθώ να βάλω σε τάξη τις σκέψεις και τα συναισθήματά μου σχετικά με το τι συμβαίνει σε αυτή τη χώρα. Μοιράστηκε την απελπισία μου για το ότι η γλώσσα, που τόσο αγαπώ, κάποιες φορές χάνει το νόημά της και νιώθω είτε ανίκανη να πω οτιδήποτε είτε πως όλα έχουν ήδη ειπωθεί κι είναι ανώφελο να μιλάμε πια.

Πριν αρχίσω να της μιλάω, μου ζήτησε να διαλέξω ένα μικρό ζώο από αυτά που είχε πάνω στο γραφείο του δωματίου όπου βρεθήκαμε. Διάλεξα τη φάλαινα. Αμέσως μετά, η Sarah διάβασε: «the whale is able to extend its consciousness across larger wholes of time and space, to see how everything is connected and recurring. Also, a symbol of the deepest emotions and feelings».

Λίγες μέρες μετά, έλαβα ένα γράμμα της φωνής μου όπως αυτή προσπαθούσε να ακουστεί μέσα από τα λόγια της Sarah. Στη συνέχεια περάσαμε λίγη ακόμη ώρα μαζί προσπαθώντας να συνδιαμορφώσουμε αυτήν τη μυστήρια φωνή που δεν ανήκει σε καμιά, μα και στις δυο μας. Το γράμμα έλεγε:

“Yesterday I walked along the coast, crying. A whale swam by and saw my tears. “What’s the matter?” she asked.

I answered: “I’m crying because I am sad, and angry and worried. My country is poor and it’s falling apart.”

“Really?” said the whale. “I swim here since many decades. Your country seems so beautiful.”

“It is. But it’s a jungle. We have no security. The structures of the Greek state are insufficient, corrupt, and toxic. They steal from us. We don’t denounce their theft; we let them continue, as long as they allow us to steal in return. We’re hurt and exhausted and only care about ourselves, not about the rest. Our eyes are closed for injustice. Last week a woman was killed by her ex-partner in front of the police station, while the cops were watching. People who could have lived, die in hospitals without doctors. Trains derail and explode because there is no system managing it. (No one seems to care.) Sometimes I feel that we are a country of individuals, a country of thieves. Without empathy, without tomorrow.”

“But you are still alive”, said the whale.

“I survive. But there’s only me me me, without care for the common.”

“Which wind could bring change?”

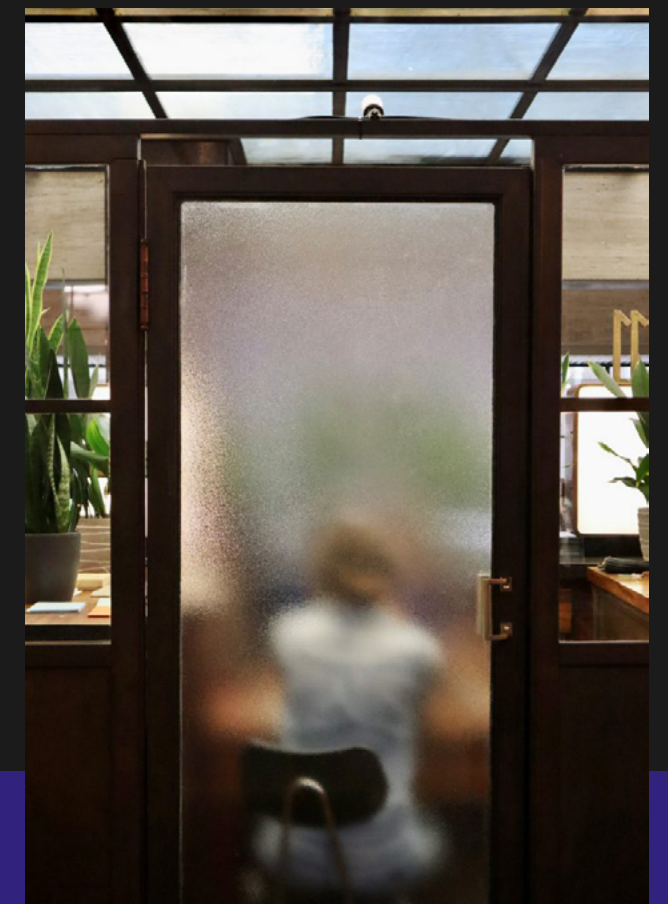
“Some young people try, but the power systems harass them. The potential they have is not only wasted but attacked. Finally, they leave. It’s perverse. If you don’t play the game, you’re out. Do you understand, whale?”

The whale breathed for a bit in silence and answered then calmly: “As a whale, I know the depth and vastness of the ocean since many many years. It’s hard for me to understand how one can live only in the present moment, on the surface, for oneself. But maybe this is what people do when they feel captured. Just like animals, in fact. I remember once I saw a big fish, being caught in a net. Instead of taking a moment to observe the situation, the fish started kicking and chomping right away. Very quickly, it had strangled itself, and died. If this fish would only have taken one moment of pause to reflect, it would have seen that there was still an opening in the net. It could have escaped and still be swimming today.

That’s when I told myself: if I will get caught one day, I will not panic. I will look carefully and move calmly. I will first think and then act.”

Those are the wise words I received from the whale. I share them with you, connected as we are, through the sea, the water, the sun. Maybe we are all captured fishes, not seeing the opening—only seeing the net. We have forgotten the scale and the depth of the ocean, the vastness of its time.’

Αν υπάρχει ένα πράγμα που θα μπορούσα να ονομάσω προσωπική μου ατζέντα πολιτικά, τότε σίγουρα αυτό είναι η πολιτισμική δημοκρατία ως προϋπόθεση της πολιτικής δημοκρατίας, όπως είχε πει η Μυρσίνη Ζορμπά. Η τέχνη είναι το ισχυρότερο πλαίσιο δημιουργίας εναλλακτικών μορφών κοινωνικής συνύπαρξης. Μόνο η ποίηση και η κοινωνική φαντασία θα μας βγάλει από το πολιτικό αδιέξοδο που ζούμε. Α! Και η απέραντη, τρυφερή δύναμη της γυναικείας ψυχής. Σε ευχαριστώ πολύ, Sarah Vanhee, για τη φροντίδα και τη γενναιοδωρία.

©Marie Lamon

22 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Πολιτική, λέει, είναι η υλική μορφή και σχήμα που παίρνουν τα σώματα (έμψυχα και μη) στον δημόσιο χώρο.

Από το μεσημέρι σήμερα στήνουμε βήμα βήμα το αισθητικό αριστούργημα μινιμαλισμού και καλαισθησίας που σχεδίασαν οι μοναδικές Τζίνα Σωτηροπούλου και Λίνα Δήμα για το κεντρικό περίπτερο της Νέας Αριστεράς στην Αθήνα. Τις επόμενες 22 μέρες και μέχρι τις εκλογές, θα το βρείτε στη γωνία Σταδίου και Αιόλου και νομίζω ότι δεν θα έχετε ξαναδεί άλλο τέτοιο περίπτερο κόμματος. Γιατί επιστροφή της πολιτικής σημαίνει πρωτίστως επιστροφή της αισθητικής.

Μαζί με τη μορφή που παίρνει η παρουσία του κόμματος στον δημόσιο χώρο, θα ήθελα να προτείνω και μια άλλη μορφή διαλόγου. Για τις επόμενες 22 μέρες, όποιο άτομο διαβάζει αυτό το προφίλ και έχει ερωτήσεις για το πρόγραμμα και τους στόχους, ή επιθυμίες ή συμβουλές σχετικά με τον ρόλο που θα έπρεπε ή θα μπορούσε να παίξει η Νέα Αριστερά στην Ελλάδα και την Ευρώπη, μπορεί να μου στείλει ένα μήνυμα εδώ ή στο e-mail μου: danaetheodoridou@gmail.com

Ανεξαρτήτως από το αν έχουμε γνωριστεί προσωπικά ή όχι ακόμα, θα χαρώ να ακούσω σκέψεις και απορίες σας και δεσμεύομαι να απαντήσω άμεσα σε αυτές με τον πληρέστερο δυνατό τρόπο. Γιατί επιστροφή της πολιτικής σημαίνει και επαφή, συμμετοχή, ανταλλαγή, διαπραγμάτευση.

United we stand, divided we fall.

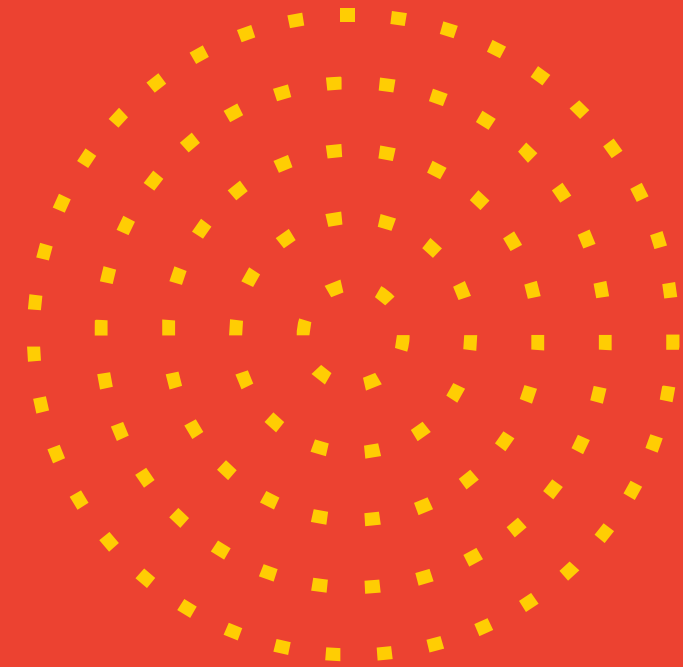

21 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Αριστερά σημαίνει...

<https://www.facebook.com/reel/973941804264641>

19.5.2024

20 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Πολύτιμο δώρο που μου έστειλαν σήμερα οι μαθητές του Γυμνασίου Καλλικράτειας μετά τη δράση «Η Πρακτική της Δημοκρατίας» που κάναμε μαζί τους πριν λίγες μέρες.

Η πολιτική δημοκρατία συνδέεται άμεσα με την πολιτισμική δημοκρατία. Μόνο έτσι θα επιστρέψει η πολιτική.

[#thingsworthfightingfor](#)

20.5.2024

Λίστα Χαρακτηριστικών
Δημοκρατικού Δημόσιου Διαλόγου
Γυμνάσιο Ν. Καλλιθέας, 15.5.24

ΤΜΗΜΑ: Τ4

- Να έχουμε καθαρά επιχειρήματα όταν μιλάμε
- Να υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία της συνάντησης
- Να έχουμε ένα κοινό θέμα που απασχολεί όλους
- Να σκεφτόμαστε πριν μιλήσουμε
- Να υπάρχει ευγένεια
- Να υπάρχει σεβασμός
- Να υπάρχει ελευθερία λόγου
- Να ακούμε προσεκτικά τους άλλους
- Να μην διακόπτουμε ο ένας τον άλλον
- Να μην κοροιδεύουμε ο ένας τον άλλον
- Να υπάρχει πειθαρχία στους κανόνες που βάζουμε ως ομάδα

Δράση "Η Πρακτική της Δημοκρατίας"

Λίστα Χαρακτηριστικών
Δημοκρατικού Δημόσιου Διαλόγου
Γυμνάσιο Ν. Καλλιθέας, 15.5.24

ΤΜΗΜΑΤΑ: Τ1 & Τ3

- Να ψηφίζουμε
- Να έχουμε όλοι δικαίωμα λόγου
- Να υπάρχει ένα κοινό ενδιαφέρον και συμφέρον που να μας αφορά όλους
- Να απορροήσει η ηθιοσηρία
- Να μην μιλάμε όλοι μαζί
- Να νιώθουμε άνετα
- Να υπάρχει αλληλοβοήθεια
- Να υπάρχει ηαηία
- Να γίνεται πραγματικός διάλογος
- Να υπάρχει συμπαράσταση από και προς όλους

Δράση "Η Πρακτική της Δημοκρατίας"

Λίστα Χαρακτηριστικών
Δημοκρατικού Δημόσιου Διαλόγου
Γυμνάσιο Ν. Καλλιθέας, 15.5.24

ΤΜΗΜΑΤΑ: Τ2 & Τ5

- Να παίρνουμε, να διακρίνουμε τον χώρο για να μιλήσουμε
- Να μας δίνουν και οι άλλοι τον χώρο για να μιλήσουμε
- Να υπάρχει ηαηία
- Να υπάρχει αλληλοσεβασμός
- Να υπάρχει ευγένεια και κατανόηση
- Να μπορούμε να μιλήσουμε ελεύθερα
- Να προσέχουμε ο ένας τον άλλον
- Να είμαστε όλοι μαζί και να μην κάνουμε ηηαάκια σε μικρότερες ομάδες
- Να μην σκεφτόμαστε μόνο αυτό που έχουμε εμείς στο κεφάλι μας αλλά να ακούμε και τους άλλους
- Να αποχωρούμε από την ομάδα αν δεν θέλουμε να είμαστε εκεί αλλά να μην βάζουμε εμπόδια για τους άλλους κάνοντας θόρυβο.

Δράση "Η Πρακτική της Δημοκρατίας"

19 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Μετά την Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη, το Graz, το Tilburg, τις Βρυξέλλες, σήμερα η Απόπειρα Δημιουργίας μιας Δημοκρατικής Συνέλευσης συναντά τον «δήμο»/ τους ανθρώπους του Ελσκίνκι.

Αυτή είναι η πρώτη απόπειρα να συλλογιστούμε –ατομικά και συλλογικά– πάνω στο πώς ερχόμαστε και ζούμε μαζί, που λαμβάνει χώρα τόσο κοντά στη φύση. Γιατί η δημοκρατία δεν αφορά μόνο τα ανθρώπινα όντα αλλά κι όλα εκείνα (έμψυχα και μη) με τα οποία μοιραζόμαστε τον τοσοδούλη αυτό μπλε πλανήτη. Μόνο η αρμονική μας συνύπαρξη εξασφαλίζει την επιβίωση όλων μας σε αυτόν.

Η Νέα Αριστερά έχει ως μια από τις βασικές της προτεραιότητες τη δίκαιη πράσινη μετάβαση.

#Unitedbythesea #thingsworthfightingfor #thepracticeofdemocracy

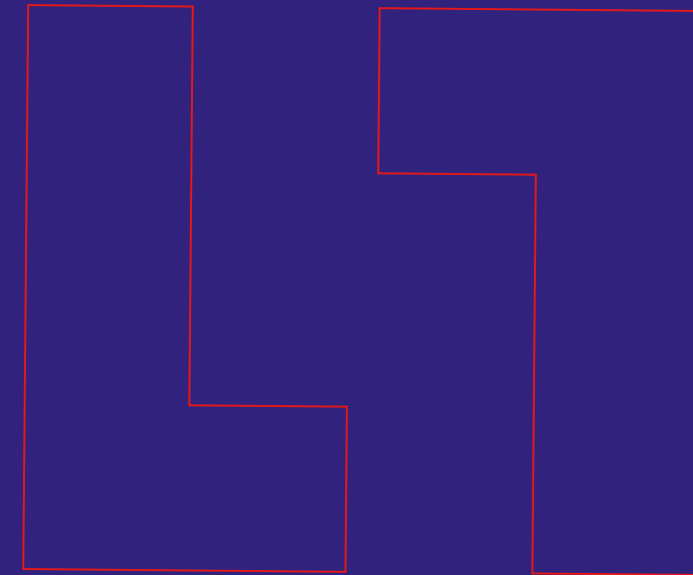
21.5.2024

18 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Σε μια συζήτηση εφ' όλης της ύλης με τον Γιώργο Δολγύρα σχετικά με την υποψηφιότητα μου με τη Νέα Αριστερά.

https://yourearticles.com/synenteukseis/danah-theodwridou-h-europh-twn-duo-taxuthtwn-einai-sigoura-mia-pragmatikothta/?fbclid=IwY2xjawGUzdBleHRuA2FibQIxMQABHQUWbCsUPsLM-duQ80ZKmOalvX7bV2jsiEU-qQDz-6Nz3RoRGr6gNhZV9Q_aem_7P9JXlv37KmR2E9ZQQMrfA

17 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Συνάντηση σήμερα με το κόμμα της αριστεράς της Φινλανδίας Vasemmistoliitto και τον αρχηγό της κοινοβουλευτικής του ομάδας και υποψήφιο ευρωβουλευτή Jussi Saramo, συζήτηση με τους συντρόφους και τις συντρόφισσες για τις κοινές μας προτεραιότητες στην Ευρώπη και ξενάγηση στο κοινοβούλιο της χώρας. Το πρόγραμμα του κόμματος συνάδει με αυτό που προτείνει η Νέα Αριστερά: Ειρήνη και ανθρώπινα δικαιώματα, προστασία του περιβάλλοντος με δίκαιη πράσινη μετάβαση, δίκαιη οικονομία, προοπτική για τη νέα γενιά. Vote for a Fair Europe for All, Not for the Few!

Ο φασισμός είναι ο ίδιος παντού ανεξαρτήτως εθνικότητας. Και είναι κατά της αλληλεγγύης των λαών και υπέρ των συμφερόντων των υπερπλουσίων (όπως αποδεικνύουν οι πράξεις των κομμάτων του στο προηγούμενο ευρωκοινοβούλιο, ανεξαρτήτως του τι λένε). Σε αυτόν τον σκοταδισμό πρέπει να αντιδράσουμε. Στις 9 Ιουνίου ενώνουμε τη δύναμή μας με τον προοδευτικό κόσμο των άλλων χωρών για να παλέψουμε μαζί για την Ευρώπη της ειρήνης και της σύμπραξης προς όφελος των πολλών.

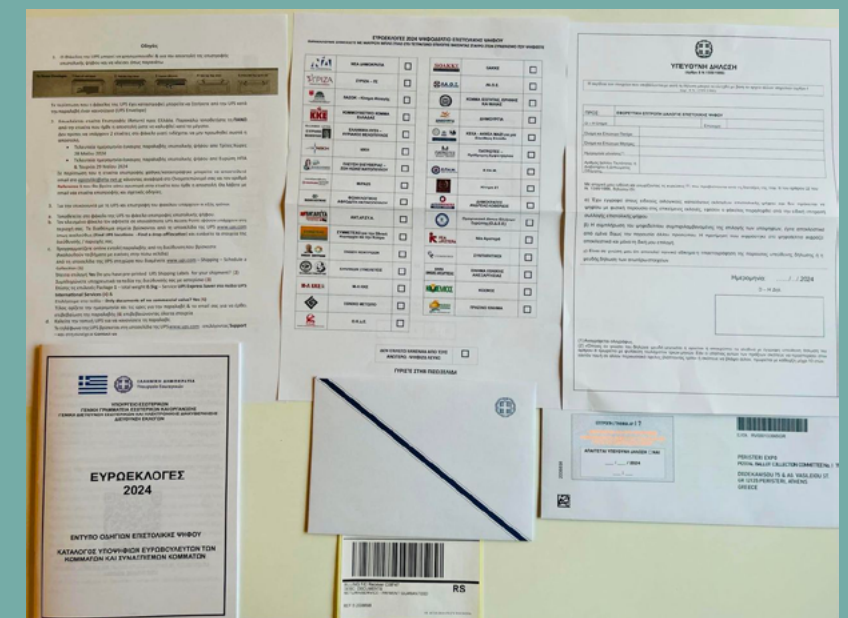
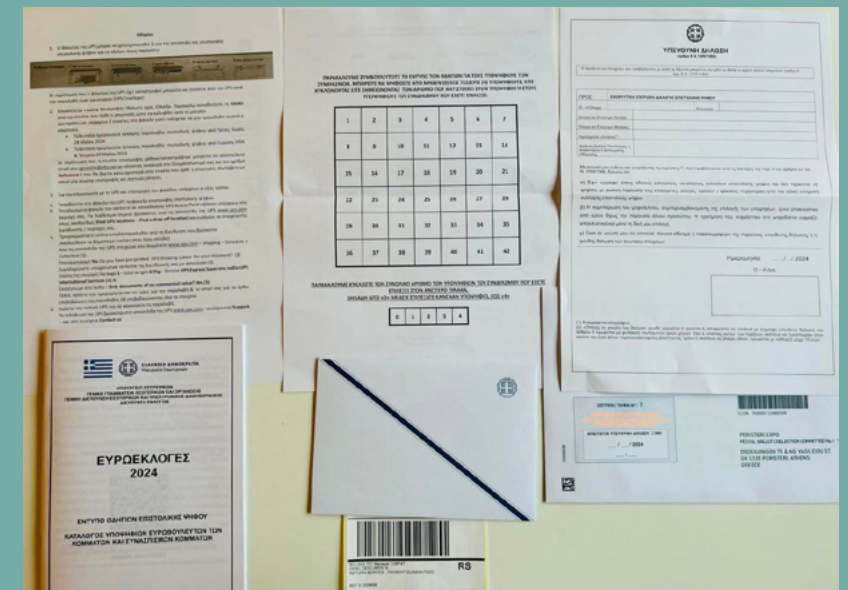
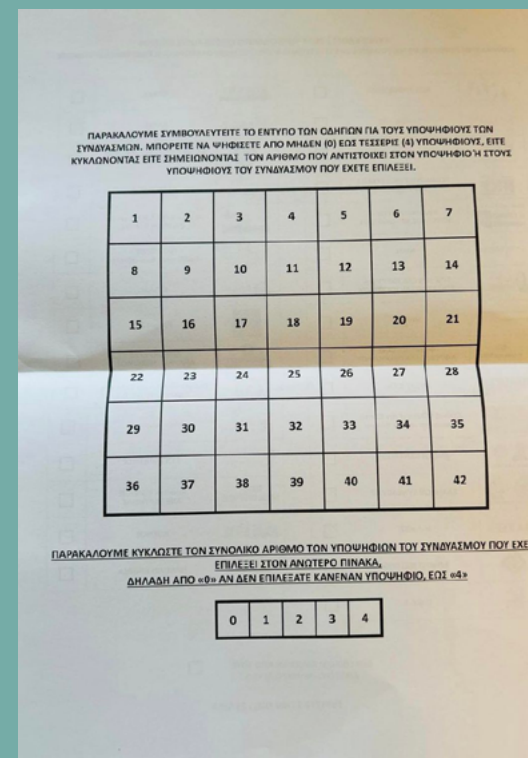
16 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

24.5.2024

Αλλά όχι για όλες. Πολλά άτομα έχουν ήδη ψηφίσει με την επιστολική ψήφο. Σε αυτές τις εκλογές δεν υπάρχει δικαιολογία για να μην ψηφίσει κανείς. Στις 9 Ιουνίου ας μην αφήσουμε την ψήφο μας, το μόνο (δυστυχώς) δημοκρατικό πλαίσιο που μας απέμεινε για να επηρεάσουμε τις πολιτικές εξελίξεις, να πάει χαμένη. Ας ενημερωθούμε για τις προτάσεις, και κυρίως για τις πράξεις του κάθε κόμματος, κι ας πάρουμε θέση προς όφελος των πολλών και του κοινωνικού κράτους. Η Νέα Αριστερά έχει κάνει επτά συγκεκριμένες προτάσεις για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Είμαι στη διάθεση οποιουδήποτε έχει ερωτήσεις σε σχέση με αυτές.

Διαβάζω σήμερα εφημερίδα με κεντρικό τίτλο: «ταρακουνάει το σύστημα η πρόβλεψη για αποχή 55%» και υπότιτλο: «οργισμένος και απογοητευμένος ο κόσμος στέλνει μήνυμα σε όλα τα κόμματα» και αναρωτιέμαι πραγματικά: από την αποχή είναι το σύστημα αυτό που ταρακουνιέται; Τι είδους ανάλυση καταλήγει σε κάτι τέτοιο; Ποιος θα πληρώσει τις επιπτώσεις της ακροδεξιάς Ευρώπης (που, για να τα λέμε κι αυτά, δεν θα έχει αποχή μιας που αυτοί δεν χάνουν ψήφο);

Η οργή και η απογοήτευση, όταν γίνονται συλλογική παραίτηση και μηδενισμός, δεν είναι μήνυμα προς τα κόμματα αλλά προς το συλλογικό μας σώμα... Ας κοιταχτούμε στον καθρέφτη τις επόμενες δύο βδομάδες κι ας αποφασίσουμε για το τι θέλουμε να κάνουμε πολιτικά με τα αισθήματά μας... Τα υπόλοιπα έτσι κι αλλιώς θα είναι Ιστορία...

15 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Σήμερα στην *Εποχή*.

Για την ανάγκη άμεσης σύνδεσης της πολιτικής με την πολιτισμική δημοκρατία.

(Ναι, διαβάζεται με zoom in :)).

25.5.2024

Η ΕΠΟΧΗ 25 - 26 Μαΐου 2024

ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

11

Η τρέχουσα πολιτική και κοινωνική κρίση στην Ελλάδα επιβάλλει άμεσα έναν ολοκληρωμένο και σοβαρό σχεδιασμό πολιτιστικής πολιτικής μέσα από προγράμματα που θα δίνουν την ευκαιρία σε όλους τους πολίτες να συμμετέχουν και να εκφράζονται πολιτικά, τόσο σε λεκτικό όσο και σε σωματικό και βιωματικό επίπεδο.

Πολιτισμική δημοκρατία, η απάντηση στην πολιτική κρίση της Ευρώπης

Το 2019, η τότε υπουργός Πολιτισμού της χώρας Μυρσίνη Ζορμπά μίλησε για την ανάγκη άμεσης σύνδεσης της πολιτικής δημοκρατίας με αυτό που ονόμασε «πολιτισμική δημοκρατία» και όρισε ως κάτι που δεν αφορά μόνο τα πολιτιστικά αγαθά και τις τέχνες, αλλά κυρίως τις νοοτροπίες, τις στάσεις ζωής, τις επιλογές των ανθρώπων, τα οράματα και τις προσδοκίες τους. Αν δούμε τη δημοκρατία όχι ως απλή αντιπροσωπευση αλλά ως κουλτούρα της καθημερινής ζωής, ως τις συνθήκες που διαμορφώνουν τις νοοτροπίες και πρακτικές των πολιτών, τότε γίνεται αμέσως κατανοητό ότι ο πολιτισμός παίζει καθοριστικό ρόλο στη συγκρότηση αυτών

των νοοτροπιών και πρακτικών, στη διαμόρφωση μιας ευρύτερης δημοκρατικής συνείδησης των πολιτών. Τα όσα μεσολάβησαν τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα και την Ευρώπη, από την επικίνδυνη κοινωνική αποξένωση της πανδημίας μέχρι την απειλητική άνοδο της ακροδεξιάς, κάνουν το αίτημα της Ζορμπά για σύνδεση πολιτικής και πολιτισμικής δημοκρατίας πολύ πιο επείγον.

Αρκετές ευρωπαϊκές χώρες έχουν ήδη αναγνωρίσει και ανταποκριθεί στην ανάγκη αυτή αναθέτοντας σε καλλιτέχνες τον σχεδιασμό συμμετοχικών κοινωνικών πλαισίων που πειραματίζονται με την πολιτισμική βιοποικιλότητα και τον πολυφωνικό διάλογο των πολιτών. Τα πα-

ραδείγματα είναι πολλά. Σε μια εξαιρετικά ενδιαφέρουσα σύμπραξη, καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, κοινωνιολόγοι, νομικοί και πολιτικοί επιστήμονες σχεδιάζουν από κοινού πειράματα «δημοκρατίας του κλήρου» (κατά το αρχαιοελληνικό πρότυπο), «ζωντανής» δημοσιογραφίας (live journalism), μεγάλης κλίμακας συνελεύσεων πολιτών, ολιστικής επικοινωνίας μεταξύ δικαστικών εκπροσώπων και πολιτών κ.ά. Τα πειράματα αυτά, στα οποία συχνά καλούμαι να συμβάλω ως καλλιτέχνης που ερευνά τη σχέση τέχνης και δημοκρατίας, πραγματοποιούνται σε χώρες όπως το Βέλγιο και η Ολλανδία σε ερευνητικό αλλά και σε θεσμικό επίπεδο από κυβερνήσεις που επιθυμούν να αντιμετωπίσουν την τρέχουσα αποξένωση των λαών της Ευρώπης από την πολιτική, όπως αυτή μεταφράζεται, για παράδειγμα, στη μαζική αποχή τους από τις εκλογές.

Πού ακριβώς βρίσκεται η Ελλάδα στην προσπάθεια αυτή; Ως συνήθως, πουθενά. Παρόμοιοι προβληματισμοί όχι μόνο δεν έχουν κάνει καν την εμφάνισή τους στη χώρα μας ειδικά σε θεσμικό επίπεδο, αντιθέτως μάλιστα τα τελευταία πέντε χρόνια οι πολιτικές της κυβέρνησης κάνουν ό,τι μπορούν για να αποτρέψουν την εμφάνισή αυτή. Κάταργώντας κάθε μάθημα στο σχολείο που θα μπορούσε να καλλιεργήσει τη δημοκρατική συνείδηση (όπως την κοινωνιολογία και το θέα-

τρο), εμποδίζοντας την πολυφωνία στα ΜΜΕ και τον δημόσιο διάλογο, καλλιεργώντας τον αυταρχισμό, τον συντηρητισμό και τον σκοταδισμό (οι πρόσφατες μισογύνικες δηλώσεις του υφυπουργού Υγείας είναι μόνο ένα από τα αμέτρητα παραδείγματα), η ΝΔ κάνει φανερό ότι επιθυμεί να αφήσει τη χώρα μακριά από τον ευρωπαϊκό πολιτισμό και τα πολιτικά κεκτημένα του. Η αντίδραση της Αριστεράς σε αυτό τον σκοταδισμό πρέπει να είναι άμεση και ξεκάθαρη. Ο σύγχρονος πολιτισμός δεν είναι το χόμπι ανειδίκευτων εργατών (όπως προστάθησαν να μας πείσουν μέσα από το κατάπτυστο προεδρικό διάταγμα 85/2022) αλλά κεντρικός πυλώνας ενός ισχυρού κοινωνικού κράτους. Η τρέχουσα πολιτική και κοινωνική κρίση στην Ελλάδα επιβάλλει άμεσα έναν ολοκληρωμένο και σοβαρό σχεδιασμό πολιτιστικής πολιτικής μέσα από προγράμματα που θα δίνουν την ευκαιρία σε όλους τους πολίτες όπου και αν μένουν (στα αστικά κέντρα ή στην περιφέρεια), ανεξαρτήτως ηλικίας, ικανοτήτων, καταγωγής ή οικονομικής κατάστασης, να συμμετέχουν και να εκφράζονται πολιτικά, να διαπραγματεύονται τις διαφορές τους και να αμφισβητούν από κοινού καθιερωμένες νοοτροπίες και πρακτικές, τόσο σε λεκτικό όσο και σε σωματικό και βιωματικό επίπεδο. Μόνο αν αντιμετωπίσουμε τον πολιτισμό ως πλαίσιο παραγωγής «κοινών» και όχι ως μέσο πατριδολαγνικού θεάματος θα μπορέσουμε να προσφέρουμε απάντηση στα πολιτικά αδιέξοδα της χώρας μας.

Δανάη Θεοδωρίδου,
υποψήφια ευρωβουλευτρια
με την Νέα Αριστερά

14 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Νέα Αριστερά σημαίνει γυναικεία δύναμη.

Σημαίνει να ανεβάζεις πριν κάποιες μέρες μια εξομολογητική ιστορία για το αδιέξοδο που νιώθεις σε σχέση με την κατάσταση της χώρας σου και την απόπειρά σου να συν-γράψεις μια ιστορία για αυτό και για τη συνάντησή σου με μια φάλαινα (βλ. 23 μέρες για τις ευρωεκλογές). Να σου στέλνει παρηγοριά η συνυποψήφια και καλή φίλη Έφη Γιαννοπούλου την καταπληκτική Φάλαινα του Gadenne. Να πηγαίνεις να την αγοράσεις και να σου δίνουν σελιδοδείκτη μια άλλη πολύτιμη συνυποψήφια, που είπε πρόσφατα «Μου φαίνεται ότι στη Νέα Αριστερά έχουμε μαζευτεί οι πιο καλές και σε όποιον αρέσει»

Νέα Αριστερά σημαίνει πολιτισμός, φεμινισμός, επιστροφή της πολιτικής. Προχωράμε. Όλες, όλα, όλοι. Μαζί.

13 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Πολιτική δεν είναι η ανεξέλεγκτη, διαπλεκόμενη δραστηριότητα μιας μικρής ελίτ, κάτι που μας αποκλείει και δεν μας αφορά ως πολίτες. Πολιτική είναι η καθημερινή πρακτική των πολιτών που σχετίζεται με το πώς θέλουμε να ζούμε μαζί. Η Νέα Αριστερά και εγώ προσωπικά δεσμευόμαστε για αυτή την επιστροφή της πολιτικής. Για μια Ελλάδα και μια Ευρώπη που θα λειτουργεί προς όφελος των πολλών, κατά της ακρίβειας και της αισχροκέρδειας των υπερπλουσίων, υπέρ της ειρήνης, της δίκαιης πράσινης μετάβασης και ενός κοινωνικού κράτους που επενδύει στην υγεία, την παιδεία και τον πολιτισμό, υπέρ ενός κράτους δικαίου που δεν συγκαλύπτει εγκλήματα όπως αυτό των Τεμπών. Ενός κράτους που δεν θα διώχνει τους πολίτες του και θα μας επιτρέπει να ονειρευόμαστε την επιστροφή στην πατρίδα μας. Στις 9 Ιουνίου ζητάμε την ψήφο σας. Για να φτιάξουμε το κράτος αυτό. Μαζί.

<https://www.facebook.com/danae.theodoridou.1/videos/464929586024274>

*Ευχαριστώ ατελείωτα τον Ηλία Φλωράκη και την Αγγελική-Ειρήνη Μήτση για την τόσο γενναιόδωρη βοήθεια για τη δημιουργία αυτού του βίντεο. Πολιτική είναι και το να φτιάχνεις δίκτυα αλληλοστήριξης. Τυχερή που σας έχω, κι εσάς κι όλες όσες είστε εκεί, ξέρετε ποιες είστε.

© Αγγελική-Ειρήνη Μήτση

12 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Διαβάζοντας κυριακάτικες εφημερίδες με φίλες βλέπω πράγματα που με κάνουν να απορώ πραγματικά. Και οδηγούν τη σκέψη μου σε τρεις αρχές που θα έπρεπε να έχει η επιστροφή στην πολιτική.

1. Τήρηση έστω των βασικών γραμμών δεοντολογίας στην πολιτική ανάλυση: Η Νέα Αριστερά δεν αναφέρεται ούτε καν ως όνομα (δεν το συζητώ για ανάλυση) στις περισσότερες από τις εφημερίδες ευρείας κυκλοφορίας. Απουσίαζε μάλιστα ακόμα κι από δημοσκόπηση που ρωτούσε ποιο κόμμα σκέφτεστε να ψηφίσετε στις ευρωεκλογές! Μετά μου λένε ότι η συγκεκριμένη δημοσκόπηση γίνεται για λογαριασμό του ΣΥΡΙΖΑ.
 2. Απόρριψη του κυνισμού και της σαπίλας, επαναπροσδιορισμό του ορίου της ηθικής στον δημόσιο (διά)λογο: Ο Πρετεντέρης γράφει σε εφημερίδα μεγάλης κυκλοφορίας: «Δύο εβδομάδες έμειναν για τις ευρωεκλογές και... τα υπόλοιπα ήταν της αφόρητης βαρεμάρας... Λογικό... Δεν είναι τυχαίο ότι ακόμη και οι πιο αναμαλλιασμένοι της αντιπολίτευσης τα ονομάζουν περσινά ξινά σταφύλια. Ακρίβεια, υποκλοπές, Τέμπη, ανεξάρτητες αρχές ή την εκάστοτε συνωμοσία της στιγμής. Εκεί να δεις εξάντληση». Είναι φαίνεται τόσος ο κυνισμός, η αποκλήρωση και η παραίτηση της κοινωνίας που μας φτύνει στα μούτρα η ανηθικότητα και νομίζουμε πως βρέχει. Κι αυτό είναι το νέο «λογικό» στη ζούγκλα της Ελλάδας.
 3. Ανανέωση του πολιτικού μας λεξιλογίου: Διαβάζω στη μόνη εφημερίδα που αφιερώνει πραγματικό χώρο στη Νέα Αριστερά ότι πρόκειται για κόμμα που απευθύνεται «σε συνειδητοποιημένους και πολιτικοποιημένους πολίτες». Σωστά. Και παρακάτω ότι: «δεν είναι πολυσυλλεκτικό κόμμα». Κι αναρωτιέμαι από πότε το αντίθετο της συγκεκριμένης πολιτικής πρότασης είναι το «πολυσυλλεκτικό»; Εκτός αν ως πολυσυλλεκτικό ορίζουμε το απολιτικό του «ό,τι πουλάει περνάει, αρκεί να ανεβαίνουν τα ποσοστά».
- 13 μέρες μείνανε. Ας μιλήσουμε μεταξύ μας και στους γύρω μας όσο μπορούμε. Η μόνη ελπίδα να αλλάξει κάτι εδώ που φτάσαμε.

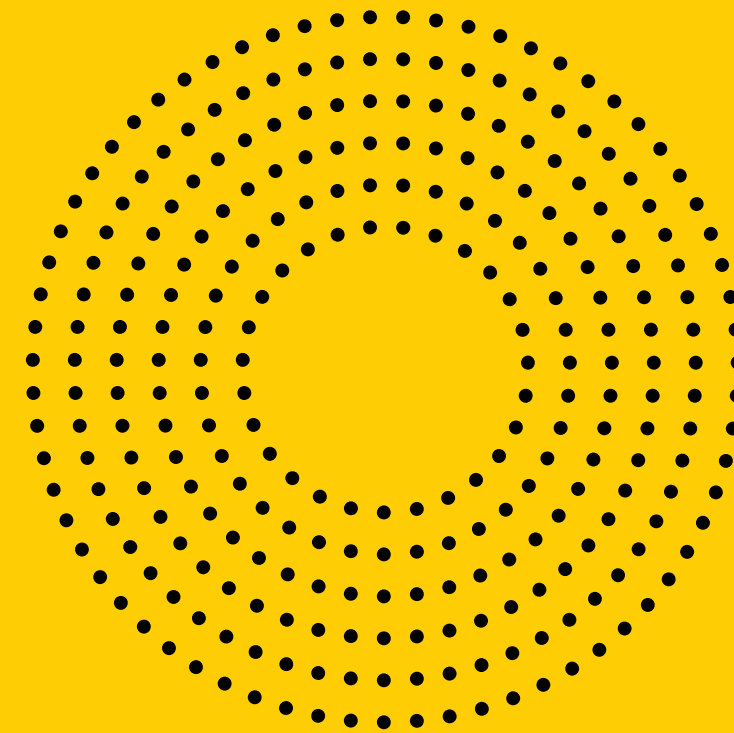

11 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

«Κάποια πράγματα πρέπει σίγουρα να τα αντιμετωπίσουμε από κοινού στην Ευρώπη. Το κρατικοδίαιτο πελατειακό κράτος της διαφθοράς και της απληστίας όμως, που οδήγησε τη χώρα στη χρεοκοπία, οικονομική και κοινωνική, είναι αποκλειστικά ελληνικό προϊόν που φέρει εδώ και δεκαετίες την υπογραφή της ΝΔ και του ΠΑΣΟΚ. Η αριστερά οφείλει να παίξει καθοριστικό ρόλο στις πολιτικές διαδικασίες που θα επιτρέψουν στην Ελλάδα να αλλάξει σελίδα και να γίνει ένα πραγματικά ευρωπαϊκό κράτος του 21ου αιώνα, στο οποίο θα θέλουν να ζήσουν οι πολίτες της. Δέσμευσή μας στη Νέα Αριστερά είναι να κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να πείσουμε τον κόσμο ότι τα πράγματα δεν είναι έτσι από τη φύση τους αλλά αλλάζουν αν το θέλουμε. Ότι δεν είναι αυτονόητο να διώχνει με τόση έχθρα ο τόπος το καλύτερο δυναμικό του. Ότι είναι δικαίωμά μας να ονειρευόμαστε την επιστροφή και να παλεύουμε για μια πιο δίκαιη κοινωνική συνύπαρξη στην πατρίδα μας».

Άρθρο μου για το brain drain ως πολιτική επιλογή στη χθεσινή *Εφημερίδα των Συντακτών*.

https://www.efsyn.gr/stiles/apopseis/434429_brain-drain-os-politiki-epilogi

10 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Πριν από πολλά πια χρόνια, όταν ετοιμαζόμουν για τις πανελλήνιες εξετάσεις, ένας καταπληκτικός καθηγητής μου μου είχε πει «μην έχεις άγχος, θα δεις αργότερα ότι αυτό που τώρα μοιάζει τεράστιο, δεν θα έχει καμία σημασία για τη ζωή σου». Είχε δίκιο. Το σύστημα των πανελληνίων είναι ένα εντελώς αντικειμενικό σύστημα που τρομοκρατεί τους νέους ανθρώπους. Για αυτό και πιστεύω ότι πρέπει να αλλάξει άμεσα. Δεν καταφέρνει κανείς τίποτα με το άγχος. Με την αφοσίωσή του και μόνο το καταφέρνει. Καλή επιτυχία σε όλα τα παιδιά που ξεκινάνε αυτές τις μέρες τη δοκιμασία των πανελληνίων και θα βρουν έτσι κι αλλιώς τρόπο να κάνουν και να γίνουν αυτό που θέλουν.

Το θέμα της έκθεσης που ζητήθηκε από τους μαθητές και τις μαθήτριες των ΕΠΑΛ να αναλύσουν σήμερα είναι «Βιβλίο: Η σημασία και η χρησιμότητά του για τον άνθρωπο». Ενδιαφέρον. Ένα σχολείο που –ειδικά τα τελευταία χρόνια με τη μετατροπή της εκπαίδευσης σε στυγνή διαδικασία συλλογής δεξιοτήτων και εμπορικό προϊόν από τη ΝΔ– δεν καλλιεργεί ούτε στο ελάχιστο την αγάπη για τη γνώση και το διάβασμα, ζητάει από τα παιδιά να μιλήσουν για τη χρησιμότητα της πρακτικής αυτής, τα παιδιά που συνάντησα πριν από λίγες βδομάδες σε ένα ΕΠΑΛ της περιφέρειας της Θεσσαλονίκης, για παράδειγμα, και μου είπαν ότι φοβούνται μην τους έρθει το ταβάνι στο κεφάλι ενώ κάνουν μάθημα.

Αν θέλουμε οι νέες και οι νέοι μας να μιλήσουν για το βιβλίο, θα πρέπει να μιλήσουμε πρώτα εμείς για τη σχέση του σχολείου με τον πολιτισμό και τη δημοκρατία. Στο άρθρο μου που δημοσιεύεται σήμερα στο dnews μοιράζομαι κάποιες σκέψεις για το τι σημαίνει αυτό.

Στις 9 Ιουνίου ψηφίζουμε Νέα Αριστερά για ένα κοινωνικό κράτος που επενδύει στην παιδεία και όχι στον πόλεμο.

https://www.dnews.gr/eidhseis/opinion/474565/danai-theodoridou-gia-ena-dimokratiko-sxoleio?fbclid=IwY2xjawGUzyxleHRuA2FlbQlxMQABHbNCMIlf_q5L-mylo-9zrhDIUJZgl_MNvdkkPsguZEo903sMSHYZZu1MMfg_aem_0xHtD3FyDtZBjoSSeT92LA

9 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Διακόπτουμε την προεκλογική περίοδο για μια σημαντική ανακοίνωση: σήμερα έβγαλε τον νέο δίσκο του ο γνωστός λατρεμένος ράπερ της νεολαίας (κι όχι μόνο, όπως μαρτυρά το ποστ αυτό) Bloody Hawk «τον Μάη να τ' ακούνε στις κουζίνες στη σεζόν». Κι όποιος νομίζει ότι αυτό δεν έχει καμία σχέση με την πολιτική, του προτείνω να τον ακούσει και να το ξανασκεφτεί: <https://open.spotify.com/album/723nAhgLLTPuxBujlsNSOU...>

Σε άλλα νέα, σήμερα στις 19.00 στην Πλατεία Μαβίλη της Θεσσαλονίκης (ναι, υπάρχει κι εδώ!) τα λέμε με τους νέους και τις νέες της πόλης για όλα όσα έχουν δικαίωμα να ονειρεύονται, να απαιτούν και να διεκδικούν.

Γιατί αν δεν τ' ακούσουμε το μέλλον μας, δεν θα υπάρχει μέλλον.

<https://www.facebook.com/events/829734981823271/?ref=newsfeed>

Πλατεία Μαβίλη
31/05

19:00

Παρασκευή

Ανοιχτή Συζήτηση

**Νέα Γενιά: Ονειρευόμαστε το μέλλον,
το κάνουμε παρόν!**

Από την Θεσσαλονίκη ως την Ευρώπη

Υπ. Ευρωβουλευτές/τριες Νέας Αριστεράς:

Σπύρος Μπάκας
Σχολικός διαμεσολαβητής
κοινοτήτων Ρομά, φοιτητής
Δημοσιογραφίας

Δανάη Θεοδωρίδου
Σκηνοθέτρια, Πανεπιστημιακός
Ακαδημία Τεχνών Fontys
(Ολλανδία)

*Παρεμβαίνουν
μέλη της
δικτύωσης Νέων
Νέας Αριστεράς

 **ΝΕΟΙ - ΝΕΕΣ
ΝΕΑΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ**

8 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΤΕΣ

Όλα Είναι Δρόμος.

Χθες στη Θεσσαλονίκη, στην εκδήλωση «Νέα Γενιά: Ονειρευόμαστε το μέλλον, το κάνουμε παρόν! Από την Θεσσαλονίκη ως την Ευρώπη - Εκδήλωση της Δικτύωσης των Νέων της Νέας Αριστεράς» με τον νεότερο υποψήφιο του ψηφοδελτίου μας, τον μοναδικό Σπύρο Μπάκα.

Σήμερα το πρωί στην Αλεξάνδρεια, με τον Στέργιο Μίχο, τον Γρηγόρη Τσιολάκη και άλλα μέλη από τη Νέα Αριστερά Ημαθίας.

Και το μεσημέρι στα Γιαννιτσά, με τους καταπληκτικούς συνυποψηφίους Άκη Σακισλόγλου και Λάζαρο Τόσκα, τον Δημήτρη Τζανακόπουλο και μέλη από τη Νέα Αριστερά Ν. Πέλλας.

Νιώθω παραπάνω από τυχερή που είμαι μέρος μιας τόσο δυνατής ομάδας. Εδώ μπορείτε να βρείτε τα βιογραφικά αυτών και των υπόλοιπων υποψηφίων: <https://neaaristera.gr/ypopsifioi-evrovouleftes-me-tin.../>

Σε μια βδομάδα ο λαός μιλάει. Ότι και να πει όμως, εμείς έχουμε ο ένας την άλλη. Κι αυτό είναι αξία ανεκτίμητη.

1.6.2024

© Ελίνα Μαραγκού, Γρηγόρης Τσιολάκης

7 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Υπέγραψα σήμερα, ως υποψήφια ευρωβουλευτρια με τη Νέα Αριστερά, το ψήφισμα για ένα μη τοξικό μέλλον που αφορά την προστασία των ζώων μας από τα χημικά. Ρίξτε μια ματιά παρακάτω και στηρίξτε το αν θέλετε.

Αναρωτιέμαι όμως, ακριβώς μια βδομάδα πριν τις Ευρωεκλογές της επόμενης Κυριακής, τι άλλο μπορεί να αφορά ένα κάλεσμα σε «μη τοξικό μέλλον». Στη μικρή εμπειρία μου ως υποψήφια κατά τη διάρκεια των προηγούμενων εβδομάδων της προεκλογικής περιόδου, είδα ήδη τι θα πει ρητορική μίσσους και κουλτούρα της ακύρωσης. Κι αναρωτιέμαι: είναι απαραίτητο, προκειμένου να προβάλλουμε τις προτάσεις μας, να αλληλοβριζόμαστε; Αυτή τη στιγμή κάθε υποψήφιο κόμμα προτείνει κάτι διαφορετικό. Αν επιλέγει κανείς να ψηφίσει δεξιά ή ακροδεξιά, προφανώς έχει εντελώς άλλη αντίληψη για τον κόσμο από ό,τι τα κόμματα της (κεντρο)αριστεράς. Αν πάλι ψηφίζει κόμματα της (κεντρο)αριστεράς, είναι φαντάζομαι εύκολο –από τις ανακοινώσεις του προγράμματος των ίδιων των κομμάτων– να διακρίνει αντιευρωπαϊκές από φιλοευρωπαϊκές προτάσεις. Προσωποκεντρικές από μη προσωποκεντρικές προτάσεις. Κεντρώες ή κεντροαριστερές προτάσεις –που συνδυάζουν σοσιαλιστικά με νεοφιλελεύθερα, καμιά φορά και με εθνικιστικά στοιχεία– από προτάσεις που χαρακτηρίζονται αμιγώς από αρχές της αριστεράς. Κόμματα που έχουν κυβερνητική εμπειρία, προτάσεις διακυβέρνησης και θέλουν την αριστερά καταλύτη πολιτικών εξελίξεων, από κόμματα που δεν πιστεύουν στον κοινοβουλευτισμό και επιλέγουν να λειτουργούν ως λόγος διαμαρτυρίας. Για αυτό ακριβώς έχουμε πολλά κόμματα. Όχι για να βριζόμαστε, αλλά γιατί η ίδια η δημοκρατία είναι η διαπραγμάτευση ανάμεσα σε αυτές και πολλές άλλες ακόμα προτάσεις κοινωνικής συνύπαρξης.

Όλα τα άλλα είναι τοξικά κατάλοιπα μιας κοινωνίας που, αν δεν βρει άμεσα τον τρόπο να εξέλθει από τη δίνη της αποκτήνωσης που τη χαρακτηρίζει τα τελευταία χρόνια στον δημόσιο (δια)λόγο –με μεγάλη ευθύνη και της κυβέρνησης της ΝΔ, των υποστηρικτών της και του τρόπου που χειρίζεται τα ΜΜΕ–, δεν πρόκειται να επιστρέψει η πολιτική ούτε και να προχωρήσει οτιδήποτε στον τόπο.

2.6.2024

CHEMTrust
Protecting humans and wildlife
from harmful chemicals

6 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

3.6.2024

Χθες στην εκδήλωση «Οι Εργαζόμενοι του Πολιτισμού στην Κοινωνία» του Συλλόγου Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού Βορείου Ελλάδος, που προσφέρθηκε δωρεάν στο κοινό, ο πρόεδρος του Συλλόγου μίλησε για τις δύσκολες συνθήκες εργασίας τους. Το Υπουργείο Πολιτισμού μειώνει διαρκώς τον αριθμό των εργαζόμενων ζητώντας από ολοένα και λιγότερους να καλύπτουν υπερτριπλάσιο αριθμό εκδηλώσεων, ιδιωτικοποιώντας τον πολιτισμό και πολλά άλλα. «Κάνουμε εκδηλώσεις όπως η αποψινή», είπε κλείνοντας ο πρόεδρος του Συλλόγου, «γιατί θέλουμε να βρεθούμε με τον κόσμο και να επικοινωνήσουμε την αξία του πολιτισμού».

Από πίσω μου, ακούω μια ηλικιωμένη κυρία –που κατά τα άλλα ήρθε να παρακολουθήσει δωρεάν το κλασικό κονσέρτο υψηλής ποιότητας που πρόσφεραν οι εργαζόμενοι– να λέει στις φίλες της ενώ ο άνθρωπος μιλάει για τα προβλήματά τους: «σιγά, μην κλάψεις κιόλας». Έτσι μοιάζει η αποκτήνωση του πολιτικού.

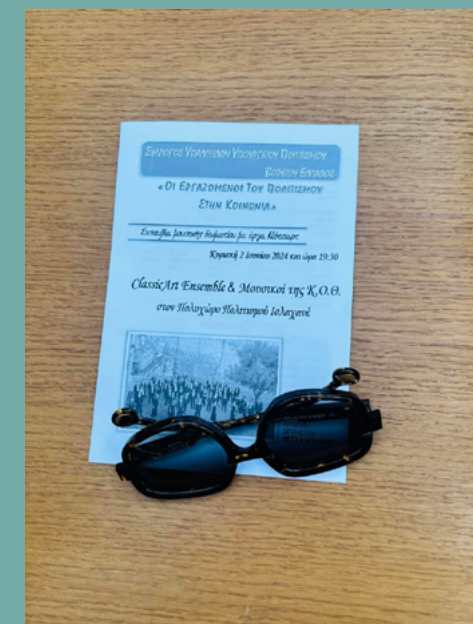
«Η ποίηση δεν είναι πολυτέλεια» έχει γράψει η Audre Lorde, μια σημαντική εκπρόσωπος του μαύρου φεμινισμού. «Η ποιότητα του φωτός υπό το οποίο περιεργαζόμαστε τις ζωές μας, έχει άμεση επίδραση τόσο στα ίδια μας τα βιώματα, όσο και στις αλλαγές που ελπίζουμε να επιφέρουμε μέσα από αυτές τις ζωές».

Ο πολιτισμός είναι αυτός που δίνει μια τέτοια ποιότητα στοχασμού και ανανέωσης στο φως των ζωνών μας. Το χειροκρότημα στο τέλος των παραστάσεων –ο πλέον συγκινητικός ήχος πολιτισμού κατά τη γνώμη μου– είναι μια συλλογική αναγνώριση και ευχαριστώ για το φως αυτό. Η κοινωνία που απαξιώνει τον πολιτισμό με τον τρόπο που το κάνει η κυβέρνηση της ΝΔ και οι υποστηρικτές της, βρίσκεται ήδη σε αποσύνθεση.

Την Κυριακή ψηφίζουμε για να μετατραπεί το μαύρο σκοτάδι που μας περιβάλλει σε φως.

<https://www.facebook.com/709461237/videos/pcb.10160123740911238/314847968331632>

<https://www.facebook.com/709461237/videos/pcb.10160123740911238/426577530145597>

5 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Έργα και σκέψεις μιας μέρας:

- Συνάντηση σήμερα, μαζί με τον συνυποψήφιο Άκη Σακισλόγλου, με μέλη τους Συλλόγου Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού Βορείου Ελλάδος και ενημέρωση για τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζουν σε μια χώρα σε αποσύνθεση που αφήνει τα μουσεία υποστελεχωμένα, εξαντλεί τους λιγοστούς εργαζόμενους σε αυτά ή τα υπολείπουσιν.

- Όταν κάποια στιγμή πριν χρόνια με ρωτήσαν δημόσια ποιο θα ήταν το πρώτο πράγμα που θα έκανα αν είχα την πολιτική δύναμη, ενώ σκεφτόμουν διάφορα για να απαντήσω –κυρίως σε σχέση με τον πολιτισμό, που είναι ο τομέας που γνωρίζω και έχω αγωνιστεί– όταν άνοιξα το στόμα μου με άκουσα να λέω: η καθιέρωση του παγκόσμιου ελάχιστου εισοδήματος. Χαίρομαι πολύ που σήμερα στήριξα, ως υποψήφια ευρωβουλευτρια, το ψήφισμα για την κατοχύρωση μιας τέτοιας οδηγίας στην Ευρώπη. Μπορείτε αν θέλετε να στηρίζετε το ψήφισμα εδώ:

<https://mailchi.mp/socialplatform/over-the-line-campaign>

- Παρακολουθώντας τον πολιτικό διάλογο αυτές τις μέρες, μου κάνει εντύπωση ο γενικός και αόριστος τρόπος που γίνεται αναφορά στην Ευρώπη (που είναι αυτό ή το άλλο) χωρίς να ξεκαθαρίζεται ότι δεν υπάρχει καμία «Ευρώπη» αλλά το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, δηλαδή το δεξιό κόμμα στο οποίο ανήκει και η ΝΔ, που αυτήν τη στιγμή έχει την πλειοψηφία και άρα κυβερνά στο Ευρωκοινοβούλιο και τα υπόλοιπα όργανα της ΕΕ. Αν οι λαοί ψηφίσουν αλλιώς, τότε θα γίνει και η ΕΕ κάτι άλλο. Οι πρώτοι που καλλιεργούν την αποπροσανατολιστική αυτή γενίκευση είναι βέβαια τα ίδια τα στελέχη της ΝΔ, που προσπαθούν να μας πείσουν ότι η Ευρώπη (της λιτότητας και των αυξήσεων) είναι το πρόβλημα και δεν λένε ότι η «Ευρώπη» αυτή είναι αυτοί οι ίδιοι.

- Μιλώντας για την αγωνία μου για τα αποτελέσματα των εκλογών με μια φίλη, μου είπε: «Μην ανησυχείς, δεν έχει σημασία ποιος θα πάει καλά και ποιος όχι, γιατί έτσι κι αλλιώς σε λίγο δεν θα υπάρχει πλανήτης για να κυβερνηθεί». Ενώ με σόκαρε η απάντησή της, ακόμη πιο πολύ με σόκαρε όχι μόνο το γεγονός ότι έχει δίκιο αλλά ότι δεν λέμε να το καταλάβουμε

πως ο πλανήτης είναι σε σημείο που δεν υπάρχει επιστροφή. Τίποτα από όσα λέμε, σχεδιάζουμε, ευχόμαστε, αγωνιζόμαστε, δεν έχουν νόημα αν δεν προστατέψουμε πρώτα το περιβάλλον. Για τη Νέα Αριστερά, η δίκαιη πράσινη μετάβαση είναι μία από τις έξι προτεραιότητες του προγράμματός της για την Ευρώπη και την Ελλάδα.

- Σε λίγο θα βρεθούμε στην ομιλία του προέδρου της Νέας Αριστεράς Αλέξη Χαρίτση στη Θεσσαλονίκη. Ελάτε στην Πλατεία Ναυαρίνου στις 19.30 να μας γνωρίσετε και να μάθετε και για το υπόλοιπο πρόγραμμά μας.

Οι εκλογές πλησιάζουν. Και μαζί με αυτές η ώρα να κοιταχτούμε στον καθρέφτη και να πάρουμε θέση.

4 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΚΛΟΤΕΣ

5 Ιουνίου, Ημέρα Περιβάλλοντος

People over Profits

Όχι στον αυτοκαταστροφικό πόλεμο ενάντια στη Φύση

3 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΚΛΟΓΕΣ

Engines full on στο τέλος σχεδόν της προεκλογικής περιόδου.

- Το τελευταίο διάστημα υπέγραψα αρκετά ψηφίσματα ως υποψήφια Ευρωβουλευτρια για αξίες και αποφάσεις που θεωρώ απαραίτητες για την Ευρώπη. Σήμερα όμως υπέγραψα το πιο σημαντικό για εμένα ψήφισμα. Ένα ψήφισμα που αποτελεί ήδη προσωπική δέσμευση εδώ και χρόνια, είτε έξω είτε μέσα στο Ευρωκοινοβούλιο. Κι επειδή είναι σπάνιο να στέκεται καμιά πίσω από κάθε μία λέξη ενός κειμένου που υπογράφει, το παραθέτω αυτούσιο.

Ως υποψήφια ευρωβουλευτρια με τη Νέα Αριστερά «Δεσμεύομαι:

- να απαιτήσω από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να είναι συνήγορος των διαδικασιών συμμετοχής των πολιτών, εμπλέκοντας τα κοινοβούλια των κρατών μελών όπου χρειάζεται.
- να στηρίξω την ενίσχυση των υφιστάμενων δημοκρατικών μέσων που διαθέτει η ΕΕ για τη συμμετοχή των πολιτών της, όπως η Ευρωπαϊκή Πρωτοβουλία Πολιτών και οι ευρωπαϊκές επιτροπές πολιτών, ώστε να τους δοθεί μεγαλύτερος πολιτικός αντίκτυπος στη χάραξη πολιτικής της ΕΕ
- να δοθούν από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επαρκείς πόροι για τις διαδικασίες συμμετοχής των πολιτών
- να στηρίξω τη σύσταση της πρώτης κοινοβουλευτικής διεπιστημονικής ομάδας για την ευρωπαϊκή δημοκρατία για την περίοδο 2024-2029, αναγνωρίζοντας τον ρόλο της ως πλατφόρμας συνεργατικού διαλόγου και εξετάζοντας τις προαναφερθείσες προτάσεις.

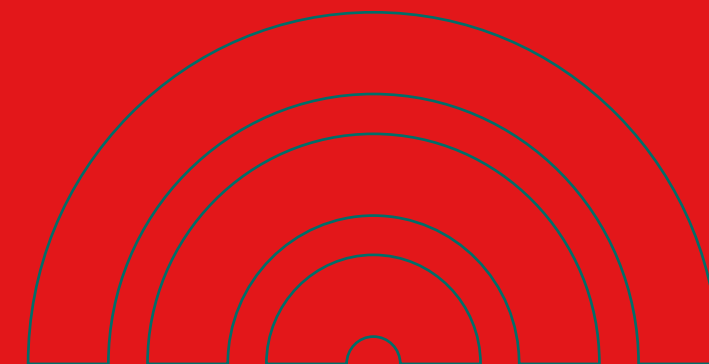
Υπογράφοντας αυτή τη δέσμευση, δεσμεύομαι να αναλάβω ηγετικό ρόλο στη δημοκρατική μεταρρύθμιση της ΕΕ, εργαζόμενη ενεργά για μια πιο ευέλικτη, χωρίς αποκλεισμούς και με επίκεντρο τον πολίτη ευρωπαϊκή δημοκρατία».

Μπορείτε να βρείτε το ψήφισμα εδώ: <https://democraticwave.eu/>

- Το μεσημέρι συνομιλία στον ραδιοφωνικό σταθμό του Κόκκινου Θεσσαλονίκης με την Ευγενία Χατζηγεωργίου, την οποία ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση και την –όπως πάντα– ουσιώδη ανταλλαγή, που μπορείτε να ακούσετε στον παρακάτω σύνδεσμο.
- Και το απόγευμα, ως συνήθως, στον δρόμο. Με τον αγαπημένο συνυποψήφιο Νικήτα Μυλόπουλο επισκεπτόμαστε την Κατερίνη και τους συντρόφους

και συντρόφισσες από τη Νέα Αριστερά Πιερίας, και συνομιλούμε με τους κατοίκους της πόλης.

https://soundcloud.com/user-958813084/danai_theodoridou_euroekloges_2024?fbclid=IwY2xjawGU0MZleHRuA2FlbQlxMQABHZiQyden1L_dF3bcXPZvU7BkSFro1IZpRJ8EhIkprfUGoWH4SyZwUBP_8g_aem_APVtAV9JvFU7oUtlK2gNqg

2 ΜΕΡΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

Όχι παντού όμως. Η Ολλανδία ήταν η χώρα που άνοιξε χθες πρώτη τον κύκλο αυτών των ευρωεκλογών. Από τις 6 μέχρι και τις 9 Ιουνίου, όλοι οι λαοί της ΕΕ παίρνουν θέση για την Ευρώπη που θέλουν τα επόμενα χρόνια. Αν και τα αποτελέσματα των Ολλανδών –που πρόσφατα εξέλεξαν ακροδεξιά κυβέρνηση– δεν είναι ακόμη οριστικά, φαίνεται ότι το μήνυμά τους μπορεί να δίνει μια σχετική αισιοδοξία, καθώς ο συνασπισμός των Labour/Green Left δείχνει να είναι πρώτος, αν και η ακροδεξιά παραμένει δεύτερη και επικίνδυνη. Μακάρι όλοι οι λαοί να αντιδράσουν όσο το δυνατόν πιο ηχηρά στο σκοτάδι της.

Στην Ελλάδα, σήμερα είναι η τελευταία μέρα της προεκλογικής περιόδου. Κάπου εδώ λοιπόν τα λόγια τελειώνουν και έρχεται η ώρα να τοποθετηθούμε σε σχέση με τις προτάσεις των υποψήφιων κομμάτων. Στο κείμενό μου στο The Press Project που ακολουθεί, μοιράζομαι κάποιες σκέψεις σχετικά με την πρόταση της Νέας Αριστεράς.

Για όσες και όσους συντάσσονται με τα χαρακτηριστικά της πρότασης αυτής, θα είναι τιμή μας να έχουμε τη στήριξή σας σε αυτή την πρώτη και γι' αυτό τόσο σημαντική για εμάς –αλλά και για όλη την Ευρώπη που απειλείται πλέον άμεσα από την ακροδεξιά και τον πόλεμο– εκλογική αναμέτρηση της Κυριακής. Και ακόμη πιο μεγάλη τιμή και δέσμευση για όλες και όλους μας στη Νέα Αριστερά, να σας εκπροσωπήσουμε με σοβαρότητα και συνέπεια στο επόμενο Ευρωκοινοβούλιο. Για την πολιτική που θέλουμε να δούμε επιτέλους να επιστρέφει στη χώρα και την Ευρώπη.

Καλή ψήφο σε όλες και όλους!

https://thepressproject.gr/kyriaki-9-iouni-i-ora-tis-politikis-thesis/?fbclid=IwY2xjawGU0PRieHRuA2FibQixMQABHRewljDUxc_HmvgIgbWuwpOaKtza0Cdm0N8KsP3KIPuxk-DkVWNRmzKSA_aem_PXUWaFdg1Z2MlgGqbxF-w

Αν η φιλοευρωπαϊκή, αμιγώς αριστερή, συλλογική πρόταση, πολιτικής ευθύνης που κάνει η Νέα Αριστερά, είναι κάτι που σας εκφράζει πολιτικά, τότε σας καλούμε να μας στηρίξετε στην πρώτη και άρα πολύ σημαντική για εμάς –αλλά και για όλη την Ευρώπη, που απειλείται επικίνδυνα από τον πόλεμο και την ακροδεξιά– εκλογική αναμέτρηση της Κυριακής. Το ψηφοδέλτιο στις εκλογές αυτές είναι κοινό σε όλη τη χώρα και μπορείτε να βάλετε από 0 έως και 4 σταυρούς στο ψηφοδέλτιό σας. Αν είχατε κάνει αίτηση ως ετεροδημότης την προηγούμενη φορά, ψηφίζετε πάλι στο ίδιο μέρος.

<https://www.facebook.com/danae.theodoridou.1/videos/2408873459504082>

1 ΜΕΡΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ

#αξιοποιησετηνψηφοσου

8.6.2024

© Λιλή Χατζηκωνσταντίνου

ΦΤΑΣΑΜΕ!

Ευρωεκλογές 2024. Ελλάδα.
«Γίνε η τελευταία μπουκιά στο φαΐ σου. Η δύναμη σου».

9.6.2024

Οι λαοί της Ευρώπης μίλησαν. Στο Ευρωκοινοβούλιο 2024-2029 η δεξιά, οι συντηρητικοί και η ακροδεξιά είναι σαφώς οι κερδισμένοι. Τα επόμενα χρόνια θα δούμε πολλά ακόμα ψηφίσματα υπέρ της λιτότητας (ψηφίσματα που «δίνουν προτεραιότητα στην αγοραστική δύναμη», όπως είπε μία από τις μεγάλες νικήτριες αυτών των Ευρωεκλογών, η Λεπέν), υπέρ των πολεμικών εξοπλισμών, κατά των εργασιακών, κοινωνικών και ανθρώπινων δικαιωμάτων, κατά της προστασίας του περιβάλλοντος. Ψηφίσματα που το μπλοκ αυτό αγαπά.

Όλα τα προοδευτικά κόμματα (Σοσιαλδημοκράτες, Πράσινοι, Αριστερά), που συνήθως έχουν άλλες αρχές από τις παραπάνω, έχασαν έδρες.

Κόμματα όπως το ΚΚΕ ή η Πλεύση Ελευθερίας (που έχει πει ότι δεν θα ενταχθεί σε κάποιον συνασπισμό) δεν θα έχουν καμία επιρροή στο Ευρωκοινοβούλιο (η οποία ασκείται μόνο μέσα από τους συνασπισμούς κομμάτων από τους οποίους συνειδητά απέχουν). Ως αντιευρωπαϊκά κόμματα, όμως, θα κάνουν αυτό για το οποίο εκλέχτηκαν: θα σαμποτάρουν τα πάντα χωρίς να χτίζουν τίποτα.

Η Ελλάδα συνεισφέρει στην εικόνα αυτή με 12 ευρωβουλευτές (7 δεξιούς, 5 ακροδεξιούς) στο πρώτο μπλοκ, και 7 κεντροαριστερούς (ή όπως θέλει να ονομάσει καμιά τον ΣΥΡΙΖΑ του Κασσελάκη και το ΠΑΣΟΚ) στο δεύτερο. Σαφώς αυτό σημαίνει ότι θεωρεί τις πολιτικές πρακτικές του πρώτου μπλοκ πιο χρήσιμες για αυτή ως κοινωνία. Όσον αφορά τα πρόσωπα, κάποιον από τους εκπρόσωπους μας θα είναι ο Αυτιάς, ο Μπελέρης, η Μελέτη, ο Φράγκος, ο Αναδιώτης, η Ζαχαρία. Σαφώς αυτά τα πρόσωπα θεωρούνται τα πιο κατάλληλα των συνδυασμών τους για αυτή τη δουλειά.

Όλα αυτά βέβαια για τη μειοψηφία του 40%, που πήγε χτες να ψηφίσει. Για το υπόλοιπο 60% είναι το ίδιο αν σήμερα πέρασαν την πόρτα του Ευρωκοινοβουλίου περισσότεροι (ακρο)δεξιοί παρά προοδευτικοί. Επειδή τις συνέπειες που θα έχει η πράξη τους θα τις υποστούμε όλοι μαζί (έτσι είναι η δημοκρατία), εύχομαι ειλικρινά να έχουν δίκιο, γιατί από τη δική μου –σαφώς μειοψηφική– ματιά, είναι τρομακτικό αυτό που θα συμβεί τα επόμενα χρόνια στην Ευρώπη.

Όσο για την αριστερά, και πιο συγκεκριμένα τη Νέα Αριστερά (αλλά όχι μόνο): ο λαός αποφάσισε ότι δεν έχει ανάγκη την εκπροσώπησή της. Κάτι θα ξέρει. Οπότε και καλώς δεν θα τον εκπροσωπεί. Δεν είναι απαραίτητο σε

καμία περίπτωση. Επειδή είναι οπωσδήποτε δύσκολο, όμως, για όσες και όσους ψηφίζουμε αριστερά και θα θέλαμε να εκπροσωπηθούμε, ας έχουμε πάντα στον νου μας ότι δεν είμαστε μόνες ακόμη κι ως μειοψηφία. Ας μιλάμε η μία στην άλλη, προσωπικά και δημόσια. Η απομόνωση κάνει τα πράγματα πολύ πιο δύσκολα. Στη Νέα Αριστερά σίγουρα αυτό είναι κάτι που θα κάνουμε πολύ μετά την απαιτούμενη σιωπή και τον αναστοχασμό για τα επόμενα βήματα.

Κι επειδή σήμερα τυχαίνει να είναι και ιδιαίτερη μέρα για μένα καθώς επιστρέφει για λίγο μόνο ο ήλιος στα μέρη μου, θα ήθελα να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου τους/τις σχεδόν 3.500 πολίτες που μου έκαναν το πολύτιμο δώρο γενεθλίων να με στηρίξουν με την ψήφο τους και να με κατατάξουν σε μια παραπάνω από τιμητική θέση για κάποια που είναι πρώτη φορά υποψήφια. Με τους πιο πολλούς και τις πιο πολλές από εσάς φυσικά δεν έχουμε γνωριστεί προσωπικά, αλλά θέλω να ξέρετε ότι μου δώσατε απέραντη δύναμη για να συνεχίσω να κάνω αυτό που κάνω χρόνια και πολλές φορές μοιάζει τόσο περιορισμένο που αμφισβητώ την αξία του: να δημιουργώ σε μικροκλίμακα το πλαίσιο για μια άλλου είδους δημοκρατική πρακτική, πιο συμμετοχική, πιο φροντιστική, πιο ισότιμη. Χθες μου αποδείξατε τη δύναμη που μπορεί να έχει η μικρή αυτή χειρονομία όταν ενδυναμωθεί και έχει πίστη και εμπιστοσύνη. Σας το χρωστάω. Και για όσες κι όσους τυχαίνει να με ξέρουν προσωπικά, ξέρουν ότι αυτό για μένα είναι ευθύνη που βάζω πάνω από όλα. Θα κάνω ό,τι μπορώ να επιστρέψω το δώρο.

ΥΓ. Το πρότζεκτ «Ένα ποστ την ημέρα μέχρι τις Ευρωεκλογές» κάπου εδώ τελειώνει. Σας ευχαριστώ για το μοίρασμα. Μείνετε έξω από τον κύκλο της τοξικότητας, της αγένειας, της βίας και της ψευτοεξυπνάδας χωρίς επιχειρήματα και προτάσεις, που κατακλύζουν τον δημόσιο διάλογο. Δεν είναι μονόδρομος. Υπάρχουν κι άλλοι τρόποι να μιλάμε και να διαπραγματευόμαστε. Καλή μας δύναμη και καλούς αγώνες.

nissos

Ένα ποστ την ημέρα
μέχρι τις Ευρωεκλογές

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΜΙΑΣ ΠΡΟΕΚΚΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΜΠΑΝΙΑΣ